

א 5783
תשרי
תשפ"ג

קובץ לחיזוק ההתקשרות

תשרי 'תשִׁמַּח וְתִשְׁמַח' בבית חיינו

יוצא לאור ע"י תלמידי ישיבת
"תומכי תמימים ליובאוויטש המרכזית"

ברוקלין, ניו-יורק

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים ושלוש לבריאה - שנת 'הקהל'

תודתנו נתונה להרה"ח ר' יוסף יצחק שי' לו - שליח
כ"ק אדמו"ר זי"ע לפיטש טרי סיטי - שעבר על הקובץ
והעיר והאיר הערות והארות החשובות.

התמונות המתפרסמות בקובץ זה הינן מארכיון *The Living Archive*
של חברת *Jewish Educational Media*, ותודתנו נתונה להם ע"כ.

פתח דבר

אחינו רעינו, תלמידי התמימים שי'!

בעומדנו בפתחו של חודש השביעי המשביע והמושבע, "ראשית השנה" הבעל"ט, אשר רבים מטלטלים את עצמם "מביתם ומקומם, כדי לשהות במשך מועדי חודש תשרי בד' אמותיו של נשיא דורנו, מעין ודוגמת זכר לענין דעלי' לרגל בזמן שביהמ"ק הי' קיים" ובפרט בשנה זו - שנת הקהל, בה מתעצמת הזכות שבעתיים לבוא ולהקהל אל המלך בחצרות בית ה'.

הננו מוציאים לאור את קובץ "תשרי תְּשֻׁמַּח וְתְּשֻׁמַּח בבית חיינו", היו"ל במסגרת הקבצים 'לחיווק ההתקשרות' (א - פ"ט) ובו יומנים ורשמים מחודש החגים תשמ"ח - שנת הקהל.

* * *

"תנועת צדיק צריך לפעול שלא תשכח לעד" (לוח "היום יום")

אם במהלך כל ימות השנה עולים וצפים בזכרוננו של חסיד (הן אלו שזכו לחזות ב'פני הקודש' בעיני בשר, והן אלו אשר לע"ע שמעו את תיאור ה"ימים ההם" מפי "חסידים ואנשי מעשה") "המראות הגדולות" אשר היו לנגד עינינו בחצרות קודשנו, עאכו"כ כאשר ממשמשים ובאים ימי חודש תשרי המשופע באין ספור גילויים נפלאים שהראה לנו **"כ"ק אדמו"ר זצוקללה"ה נב"מ זי"ע**, החל מימי הסליחות, התרת נדרים, קבלת הפנים, מעמד התקיעות וכו' וכו' עד שיא השיאים בימי השמחה בהם עומד נשיא ישראל ומעודד בעוז את צאן מרעיתו, בשיחותיו הק' בהם השמיע לקהל האלפים את דברי תורתו והוראותיו הברורות, ימים בהם הי' יכול לחוש כל אחד מבאי בית חיינו כי **"כ"ק אדמו"ר ממלא אותנו בכוחות רוחניים לקראת השנה הבעל"ט, "אשרי עין ראתה כל אלה!"**

* * *

"הקהל את העם האנשים והנשים והטף"

אירועי חודש החגים תשמ"ח חקוקים הייטב בזכורנם של אלו שזכו להיות נוכחים בחצרות קודשנו כרגעים נצחיים של שמחה, **"כ"ק אדמו"ר הרבה לדבר בשיחותיו הק' אודות מעלת השנה - תשמ"ח, מלשון "תְּשֻׁמַּח וְתְּשֻׁמַּח" - שמחה אצל עצמו והשפעתה אצל הסובבים, אכן היו אלו ימים בהם בערה השמחה לאורך החגים, ההתוועדיות, כוס של ברכה, עד אשר שיא השמחה הי' בשעת ההקפות הסוערות הבלתי נשכחות בהם עמד **"כ"ק אדמו"ר כמצביא****

המורם מעם והניף את הקהל הצפוף לגבהים אדירים של שמחה וריקוד. יש לציין שזהו חודש תשרי האחרון לע"ע בו נערכו ההתנועות כסדרם גם בימות החול.

במהלך שיחות החודש הדגיש כ"ק אדמו"ר שוב ושוב את היותה של שנה זו **"שנת הקהל"** בהרחבה והדגשה יתירה, אשר חובת כל אחד ואחת לפעול במשך שנה זו באיחוד קהל ישראל "אנשים נשים וטף" ולעסוק בתורה ויראת שמיים **"לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיֵּרְאוּ אֶת ה'"**, ובפירוט "מבצע הקהל" בשיחות מעוררות ובביאורים נפלאים.

* * *

קובץ זה נועד לעורר את הזכרון החי בליבו של כל חסיד, בבחי' "נזכרים ונעשים", ללבות ולחזק את הידיעה הברורה אשר כשם שבאותם ימים הי' "הכהן הגדול מאחיו" - כ"ק אדמו"ר - מעורר רחמים רבים עבור כל אחד ואחד מאחינו בית ישראל בימי הרחמים והסליחות, וממשיך לכל אחד ואחד כוחות ושמחה על כל השנה מ"זמן שמחתנו", כן הוא גם כעת, "לא עזב ולא יעזוב הרועה את צאן מרעיתו", ועד שתיכף ומיד נזכה לחזות "בשובך לציון ברחמים", ומלכנו בראשנו והוא יגאלנו.

* * *

בקובץ שלפניכם מופיעים:

א. יומן מבית חיינו - אירועי חודש החגים **"תְּשׁוּמָה וְתִשְׁמֹחַ"**, היומן נכתב בשעתו ופורסם בספר **"יומן הקהל בבית חיינו"** ועבר עריכה קלה ע"י חברי המערכת על-מנת להקל על רצף הקריאה. היומן מלווה בתמונות מרהיבות מרגעים מונצחים ומיוחדים.

ב. "די וועג האט איבערגעמאכט" - התנועות נפלאה ומיוחדת מפי הרה"ח ר' **ישראל פרידמן** ע"ה - ראש ישיבת "אוהלי תורה" - במהות התנועה של הנסיעה לרבי.

אנו תקווה כי הקובץ ימלא את מטרתו ויביא ל"חיזוק ההתקשרות" לנשיאנו, לתורתנו ולהוראותינו, ותיכף ומיד ממש נזכה לשמוע תורה חדשה מפיו של משיח צדקנו.

ועד תלמידי התמימים העולמי

ערב ראש השנה ה'תשפ"ג
מאה ועשרים שנה להולדת כ"ק אדמו"ר זי"ע
ברוקלין נ.י.

באחת התרומם
כ"ק אדמו"ר
שליט"א הגבוי
את טליתו
שביסתה עדיין את
עיניו הקדושות
והקול נשמע:

לְמַנְצָה לְבְנֵי קֶרֶחַ מִזְמוֹר...

ימים נוראים + א' דר"ה - מוצאי יוהכ"פ

הקהל ובירכו תוך הנפת ידו הק' בברכת
"גוט יום טוב לשנה טובה תכתב ותחתם".

יום א' דראש השנה

בשעה 10:00 לערך ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת שחרית, בידו האחת החזיק בסידורו, בסידור האריז"ל ובספר תהילים 'יהל אור', בידו השניה אחז בשופרות עטופים במטפחת לבנה, אחרי נשאו שני המזכירים הרי"ל גרונר והרי"ב קליין את שלושת חבילות הפנים.

ליד מקומו של כ"ק אדמו"ר שליט"א הוצב שולחן קטן ועליו הונחו חבילות הפנים.

במשך התפילה ניגן הש"ץ בעזרת הקהל ניגונים רבים וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד (בכולם) את הנגינה בידו הקדושה.

נוסח המברק שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לשלוח לאנ"ש שיחיו בכל רחבי העולם לקראת ראש השנה:

שנה טובה דשנת הקהל תכתבו ותחתמו ושבתא טבא

א' תשרי, ליל א' דראש השנה

זמן מה לאחר שקיעת החמה נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לבית המדרש הגדול למטה שהיה מלא עד אפס מקום. בהגיעו למקומו התיישב כ"ק אדמו"ר שליט"א כמה רגעים לאמירת תהילים, אחר מכן נעמד על מקומו סימן קלות בידו והקהל פצח בשירת אבינו מלכינו אדירה. אלה הרגעים - רוויי התרגשות - של פתיחת השנה החדשה שנת ה'תשמ"ח, תיכף לאחר מכן החלה תפילת החג. בסיום התפילה פנה כ"ק אדמו"ר שליט"א לכיוון

התוועדות ליל ער"ה

כמובן שכל אחד עושה ככל יכולתו כדי להביט בפנים הקדושות אותה שעה. הפעם נעשתה 'החזרת פנים' זו לאט (יחסית).

בשעה 5:30 התפללו תפילת מנחה ולאחריה יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א לאמירת ה'תשליך' על יד הבריכה שבחצר 770, עימו נכנסו רק חברי המזכירות וכמה בודדים מזקני החסידים. ממול על פני הרחוב עמד הקהל (על גבי פירמידות מאולתרות) והביט בכ"ק אדמו"ר שליט"א, בדרכו חזרה מן התשליך, עצר קמעה כ"ק אדמו"ר שליט"א וניער את שולי הטלית קטן שלו. רק לאחר מכן נכנס גם הקהל כולו לאמירת התשליך.

ב' תשרי, ליל ב' דראש השנה

בסיום תפילת ערבית אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א קדיש לרגל ה'אירצייט' של הרבנית שיינא ע"ה בת כ"ק אדמו"ר הרי"ץ נ"ע.

יום ב' דראש השנה

ככלל התנהלו התקיעות כביום האתמול, מלבד כמה שינויים קלים: לפני התקיעות התכסה כ"ק אדמו"ר שליט"א בטליתו (על גבי הפ'נים) זמן ארוך מאוד (כחמש דקות), לאחר מכן בתקיעת שופר התקשה כ"ק אדמו"ר שליט"א בתקיעה בשופר אחד ועבר לשופר השני.

בסיום התפילה הודיע הגבאי - בין השאר - על זמן ההתוועדות בשעה

כאשר נקרא כ"ק אדמו"ר שליט"א לעלות למפטיר נטל עמו את הסידור והשופרות, והמזכירים הביאו עימם את חבילות הפ'נים. בסיום ההפטרה הכין עצמו כ"ק אדמו"ר שליט"א לקראת התקיעות, כשהוא מסדר את השופרות (על גבי בימת הקריאה) בסדר מיוחד, גם הפ'נים הונחו על הבימה. ברגעים אלה שהיה כ"ק אדמו"ר שליט"א שח על גבי חבילות הפ'נים כשהוא מכוסה בטלית, היה הקהל דרוך ונגרש, כך משך זמן, עד שבאחת התרומם כ"ק אדמו"ר שליט"א הגביה את טליתו שכיסתה עדיין את עיניו הקדושות והקול נשמע: "למנצח לבני קורח מזמור..."

בסיום אמירת המזמור החל כ"ק אדמו"ר שליט"א בקול עמוק ומלא געגועים - באמירת הפסוקים "מן המיצר..." כשהקהל חוזר אחריו פסוק בפסוק. אחר כך, בירך את הברכות. קול דממה דקה בחלל האולם הגדול - קולו של כ"ק אדמו"ר שליט"א נשמע למרחוק - ורק עניית ה'אמן' האדירה של הקהל בסיומה של כל ברכה ניסרה את הדממה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נטל בידיו הקדושות את אחד השופרות והחל לתקוע בו. התקיעות היו ברורות וללא קשיים. אחר כך אמר את הפסוקים שלאחר התקיעות וחזר למקומו.

כידוע סגולה היא להביט בפני בעל התוקע לאחר התקיעות וכך גם נוהג בכל פעם כ"ק אדמו"ר שליט"א, בהגיעו למקומו מסובב הוא את פניו לעבר הקהל

6:30 (לאחר תפילת מנחה). כ"ק אדמו"ר שליט"א ברך את הקהל תוך הנפת ידו הקדושה שלוש פעמים בברכת 'גוט יום טוב'.

בשעה 5:30 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת מנחה ב'זאל הקטן' למעלה.

בשעה היעודה ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א לבית-המדרש הגדול להתוועדות. כ"ק אדמו"ר שליט"א נטל את ידיו הק' לסעודה והורה לגבאי להכריז שכולם יטלו ידיהם לסעודה ויאמרו לחיים עד השקיעה (- ולא לפרוס מפה ולקדש), אחר כך בכדי שהכל יספיקו לומר לחיים קודם השקיעה, אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א לחיים לכל האלפים הרבים והדבר ערך קרוב למחצית השעה. (בין אומרי הלחיים הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א לר' מ.ל. לומר לחיים על כוס גדולה. כשסיים הלה לשתות את הכוס כולה, מחה לו כ"ק אדמו"ר שליט"א כפיים...)

את שיחת הקודש פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א בהנהגתו הידועה של הרבי הרש"ב נ"ע לומר ביום ב' דראש השנה סמוך לשקיעת החמה מאמר חסידות ולהזכיר בו את רבותינו נשיאינו הקדושים ומתורתם, החל מן הבעש"ט, הרב המגיד, אדמו"ר הזקן ואדמו"ר האמצעי, הצמח צדק, ואביו הרבי מוהר"ש. כך נהג גם בנו אדמו"ר הריי"ץ נ"ע, אלא שהיה מוסיף אף את שם אביו (הרבי הרש"ב נ"ע), כן הדבר

גם בנוגע אלינו שיש להזכיר גם את הרבי הקודם נ"ע.

כ"ק אדמו"ר שליט"א עמד בהרחבה על הדיוק באופן הזכרתם של רבותינו הקדושים - לא בשמותיהם, כי אם - כל אחד בתואר מסוים הבעש"ט, המגיד, רבינו הזקן וכו', והסביר גם את תוכנם הפנימי של תוארים אלו.

כאן הורה הרבי שליט"א לנגן ניגונים מכל רבותינו נשיאינו, וזאת בהתאם לידוע כי הניגון הוא 'קולמוס הלב' וקיימת בו במעלה אף על הזכרת השם. כמו כן ביקש שיזכירו בין ניגון לניגון את שמו של האדמו"ר בעל הניגון.

[הקהל ניגן ג' תנועות מהבעש"ט, המגיד ואדמו"ר הזקן, ניגון מאדמו"ר הזקן - התנועה דתפילת ראש-השנה, מאדמו"ר האמצעי - הקאפעליע, ניגון מהצמח-צדק, "לכתחילה אריבער" של הרבי מהר"ש, ניגון ה"הכנה" של אדמו"ר הרש"ב, ניגון הבינוני של אדמו"ר הריי"ץ, ולבסוף ניגון - כנהוג - את ניגון "שאמיל" של כ"ק אדמו"ר שליט"א.]

"בלשון זשארגאן"

"ויה"ר שעי" דיבור בענין זה יומשך כן במעשה בפועל, שתהי' שנה טובה ומתוקה ושנה מבורכת בכל, ובלשון זשארגאן - א גוט יאר און א געבענטשטער יאר און א געזונטער יאר און א הצלחה'דיקער און א לעבעדיקער יאר, ועד לשנת גאולה..."

(ד"ה "זיכולו השמים" ב' דר"ה)

11861 Levi Præden JEM

התרת נדרים

”ביטול אידיאט”

יהודי צריך לדעת ”חלק ה’ עמו” . . בכל פעולה שעושה ובכל מקום שהולך כו’, נמצא יחד עמו הקב”ה בכבודו ובעצמו...

וכסיפור הידוע אודות חסיד שחזר באישון הלילה מהתוועדות חסידית, ופגשו שוטר ושאלו ברחוב ”קטא אידיאט (”מיהו ההולך”) [במדינה ההיא, אדם שמסתובב ברחוב באישון לילה, מעורר מיד חשד כו’], והשיב החסיד - בהיותו לאחרי התוועדות... במעמד ומצב שהי’ יכול לומר את האמת לאמיתתה ממש - **”אין עוד מלבדו אידיאט”** (או **”ביטול אידיאט”**), ”אין עוד מלבדו מהלך”...

כלומר, אף שבגלוי ובחיצוניות (כפי שנראה לשוטר) רואים שהולך אדם עם רמ”ח אברים ושס”ה גידים כו’, הרי, האמת היא שכל מציאותו אינה אלא **”חלק ה’ עמו”**, ובמילא, המהלך כאן הוא **”אין עוד מלבדו”**, היינו, שמציאות ההילוך גופא (תנועה של מציאות) אינו אלא מצד ”אין עוד מלבדו”, ”אין עוד מלבדו מהלך”!

ש”פ האיזינו, שבת תשרוב (א)

אחד מן הרגעים המרוממים ביותר בראש השנה, היה בסיום אמירת מאמר הדא”ח. כשהחל כ”ק אדמו”ר שליט”א לנגן ”הוא אלוקינו”, ואז נעמד מלא קומתו הקדושה ועודד את השירה במחיאאות כפיים בשמחה רבה ועצומה.

בשיחה שלאחר מכן עסק הרבי שליט”א בהוראות הנלמדות מן השיעורים היומיים: ברמב”ם העוסק בהשפעת מחשבתו של האדם על הכשרת המאכלים בעניני טומאה וטהרה, מכאן יש לראות את מעלתו של היהודי עד שאפילו למחשבתו בלבד הכח לשנות דברים. גם בחומש היומי נראית מעלתן של ישראל בפירוש רש”י על הפסוק ”הרנינו גויים עמו” - ”לאותו הזמן ישבחו אומות העולם את ישראל” כו’.

בסיום השיחה מזגו לכ”ק אדמו”ר שליט”א כוס של ברכה ובירך ברכת המזון [את שיורי הלקח נתן כ”ק אדמו”ר שליט”א להרה”ח משה ירוסלבסקי, ואת הנותר מן היין השאיר למחרת].

לתפילת ערבית של שבת קודש נשאר כ”ק אדמו”ר שליט”א על גבי בימת ההתוועדויות. (ובתפילה אמר את הקדיש שלפני ”כגונא”).

שבת ”תשובה” - פרשת האזינו,

ג’ תשרי

בשעה 1:30 נכנס כ”ק אדמו”ר שליט”א להתוועדות. בשיחה בה פתח דיבר על

אחר כך אמר כ”ק אדמו”ר שליט”א מאמר חסידות ד”ה ”ויכולו השמיים והארץ”.

להדמות לשכינה שנאמר 'והייתם קדושים כי קדוש אני ה' מקדישכם" ואמר כי ענין זה ביכולתו של כל אחד - ועל כן גם שייך לכל אחד. בהקשר לזה סיפר כ"ק אדמו"ר שליט"א סיפור שארע במדינה 'ההיא' (רוסיה) כאשר בסיומה של התנוועדות חסידית יצאו החסידים בשמחה לרחובה של עיר, ואיש משטרה שתפקידו היה לסייר ברחובות להטיל אימה, שאלם "מי פה הולך?", והחסידים השיבו בפשטות גמורה "אין עוד מלבדו הולך..." או לפי נוסח אחר "ביטול הולך", וכאמור ציין הרבי שליט"א שהענין שייך לכל אחד ואחד.

בסיום ההתנוועדות - הקצרה יחסית, שנמשכה עד לשעה ארבע ורבע (בערך) - הכריז הגבאי על פי הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א, על הסדרים בהמשך היום: ברכת ברכה אחרונה, תפילת מנחה ומאוחר יותר

מעלת השבת החלה בתוך עשרת ימי תשובה, תוך הסבר על תונכם של עשרת ימי תשובה ומשמעותם ביחס לכל השנה, השנה שאחרי שנת השמיטה, בה מושם הדגש על עבודת השם ברוחניות ולאידך נטישת השדה והכרם וכו' ועל כן שנה זו צריכה אף היא להיות מושפעת מקודמתה.

לאחר שיחה זו אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א מאמר על ד"ה "שובה ישראל עד ה' אלוקיך" גו'.

בשיחות הבאות עמד כ"ק אדמו"ר שליט"א על ההנהגות בעבודת השם הנלמדות משיעורי התורה של יום זה.

בין השיחות הביא כ"ק אדמו"ר שליט"א את דברי הרמב"ם של שבת שובה, ש"טהרת הגוף מביאה לידי קדושת הנפש .. וקדושת הנפש גורמת

קבלת פ"נים

ראש השנה, הזמן של "תמליכוני עליכם" בו באה לביטוי הנקודה העצמית של הקשר בין בני ישראל לאביהם שבשמים - "ישראל וקודשא בריך הוא כולא חד". נקודה זו כוללת את כל פרטי העבודה הנדרשת מן היהודי, והיא עצם הביטול וההתקשרות לקב"ה. הדבר מודגש במיוחד בראש השנה של שנת "הקהל" שעניינה ביטול המחיצות וההתחלקות "אנשים נשים וטף" - כי אם אחדות גמורה, ובפרט כאשר חל ראש השנה בסמיכות ליום השבת בו נאמר "ויכולו", וכפי שמבואר בחסידות שמשמעותה של המילה היא מלשון 'כליון' והתאחדות.

בדרכו הנפלאה המשיך כ"ק אדמו"ר שליט"א לטוות את הקשר של הנקודה העצמית בכמה עניינים. ובתוכם שבת זו - "שבת תשובה", וסגולתה המיוחדת של

סמוך לשקיעת החמה התוועדות שניה (כהמשך לראש השנה).

בהתייחס לדברי הגבאי על ברכה אחרונה העיר הרבי שליט"א, שבברכה אחרונה מחוייבים רק מי שאכל ושתה כשיעור, אך העמד ישראל על חזקתן שאמרו לחיים כשיעור ואף יותר מן השיעור... והי רצון שמהמדובר אודות שתיית משקה נגיע במהרה ליום שכולו משקה...

[את שירי המזונות נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א להרה"ת משה ירוסלבסקי.]

ההתוועדות השניה - המשך לראש השנה.

בשיחות הראשונות ביאר כ"ק אדמו"ר שליט"א את מעלת הזמן הקשור עדין עם

בשיחה שלאחר מכן התייחס כ"ק אדמו"ר שליט"א בהרחבה למשמעות שמה של השנה 'תשמ"ח': א. ציווי ליהודי לשמוח ולאידך הבטחה על ענין השמחה - תשמח. ב. פירושם של ראשי התיבות תשמ"ח הינם, **תהא שנת חירות משיח!**

בסיום ההתוועדות (בשעה 8:45 בערך) בירך כ"ק אדמו"ר שליט"א ברכת המזון על הכוס עליה גם הבדיל לאחר תפילת ערבית, ומיד החלה חלוקת 'כוס של ברכה' שארכה כ-3 שעות. [שני תורים ארוכים שסופם לא נראה עומדים משני עברי שולחנות החלוקה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א באמצעם מחלק מכוסו ברכה לעוברים. מן הצדדים על גבי פירמידות מאולתרות עומדים התמימים ומנגנים ניגונים, כשמפעם לפעם מעודד כ"ק

התשובה - עליה נאמר "אין דבר העומד בפני התשובה" - בכך שהיא נמצאת מעל לכל הדברים האחרים ומרוממת את האדם למצב נעלה וחדש בו מתגלה הקשר העצמי שיש לו עם בורא העולם.

הרבי שליט"א אף הדגיש, כי את מעלה זו עם כל הפלאתה ורוממותה יש להוריד ולהחזיר דווקא בתוך העולם, וכפי שענין התשובה יורד אף הוא לתוך גדרי העולם, שכן השבת נקראת "שבת תשובה" המורה על גידרי הזמן.

אחר כך אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א מאמר ד"ה "שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה' וגו", המאמר עוסק בביאור שתי דרגות - זו לפניו מזו - בעבודת התשובה.

אדמו"ר שליט"א את השירה
בידו בעוז].

בהמשך עבר החזן הרה"ח
משה טלישבסקי כ"ק אדמו"ר
שליט"א אמר לו: "היום לא
ניגנת, תנגן עכשיו"... הרב
טלישבסקי ניגן את ה"יהי
רצון" והקהל המשיך "שיבנה
בית המקדש"... כ"ק אדמו"ר
שליט"א עודד את הניגון בעוז
בידו הק'.

בין העוברים היה גם הרב
אלימלך נוימן (מעסקני
גור בארה"ב) וכ"ק אדמו"ר
שליט"א התעניין בשלום
האדמו"ר מגור שליט"א
ובשלום אחיינו של האדמו"ר
מגור (שנפגע בתאונת דרכים
ל"ע) כשהוא מברכו: "יבוא
הנס מכל מקום ונשמע
בשורות טובות".

בניגונים "ניעט ניעט
ניקאווא" ו"אידאלך שרייט
עד מתי" עודד כ"ק אדמו"ר
שליט"א במיוחד ואף סימן
בידו הק' לקהל לאות
שישרקו.

בסיום החלוקה הובא
הכיסא וכ"ק אדמו"ר שליט"א
התיישב עליו ובירך ברכה
אחרונה. אחר כך קם ממושב
פתח את סידורו הק' ב"יתן

“שופר אינו מקבל טומאה”

כאשר צד הקדושה מתחזק ומתעלה כו', הרי זה מעורר התנגדות חדשה מצד הלעו"ז, שמשדתל למנוע עלי' חדשה זו, וכן בענינו, שלכאורה יש מקום לחשוש, דכאשר ניתנה לישראל עשירות גדולה כזו (געוואלדיקע רייכקייט) של מצות שופר, שע"י ניתן הכח לשפר מעשיהם של ישראל באופן נעלה ביותר על כל השנה כולה, הרי זה גופא יעורר מלחמה חדשה מצד הלעו"ז.

וע"ז בא הפסק בתורת אמת - "שופר אינו מקבל טומאה": התורה, שהיא תורת אמת ובעה"ב על כל עניני העולם (כולל - הלעו"ז), מבטיחה ומגלה, שענין השופר שייך אך ורק לבנ"י והיא למעלה מכל עניני לעו"ז ושום דבר לא יכול לנגוע בו ח"ו.

דברי כיבושין - צום גדלי'

לך" ולאחר שהקריבו מעט לכיוון בו עמד ר"מ הארליג אמר 'ויתן לך', כשסיים לקח כ"ק אדמו"ר שליט"א את גביע היין מכוסה במפית בידו וכשיצא החל לשיר "כי בשמחה תצאו" ... כמה דקות לאחר מכן נסע לביתו.

יום ראשון, ד' תשרי צום גדליה (נדחה)

כשהגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א הבוקר מביתו, ירד לבית המדרש הגדול לאמירת הסליחות ולקריאת התורה, לאחר מכן עלה לחדרו וכעבור זמן מה יצא לחלוקת הדולרים (הקבועה) שארכה כשעה ורבע.

בשעה 3:15 ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת מנחה, בסיומה פנה אל הסטנדר מול הקהל והחל באמירת דברי כיבושין (שארכו כ-40 דקות).

בדבריו ביאר כ"ק אדמו"ר שליט"א את משמעות הצום כ"עת רצון" להקב"ה

משתמש בלשון 'ירושה' המדגיש את שייכותם השווה של כל ישראל, אנשים נשים וטף, לתורה.

כמו כן ביאר כ"ק אדמו"ר שליט"א ברמב"ם היומי הוראה מיוחדת בעבודת השם עם קשר בולט וגלוי לזמן זה: "השופר אינו מקבל טומאה" (הלכות כלים פ"ה ה"ח) - 'שופרי' מלשון "שפרו מעשיכם" וכו'.

ואשר בשביל זה כדאי לו לצער את בנו יחידו לפי שעה, בכדי לזכותו בהמשכת הברכה. ובזה קיים קשר גלוי לשמה של פרשת השבוע, 'וזאת הברכה'. את המשך הכתובים בפרשה "ויהי בישורן מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל" קישר כ"ק אדמו"ר שליט"א לענין [עליו מרבה מאוד לדבר וכמעט אין הזדמנות שאין הוא מזכירן] ה'הקהל', כמו גם הפסוק שלאחר מכן "תורה ציוה לנו משה מורשה קהילת יעקב" אשר הכתוב

כל אחד מלך

הוספה בכת"ק על גליון השיחה לתומכי מחנה ישראל:

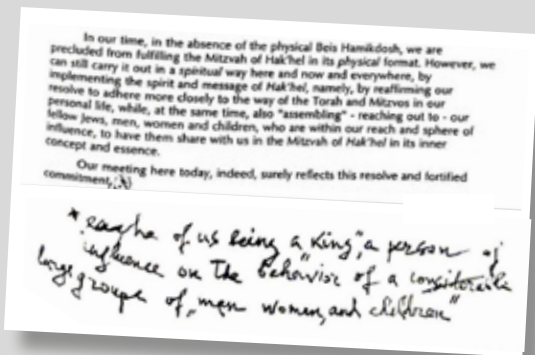
[תרגום חופשי, ללא אחריות]:

בזמננו, בהעדר בית המקדש הגשמי, אנו מנועים מלקיים את מצוות ההקהל במתכונתה הגשמית. עם זאת, אנו עדיין יכולים לבצע זאת באופן רוחני כאן ועכשיו ובכל מקום, על ידי יישום הרוח והמסר של

ההקהל, דהיינו, על ידי אישור מחדש של נחישותנו לדבוק

ביתר שאת בדרך התורה והמצוות בחיינו האישיים. בעוד שבמקביל, גם "התאספות" – פנייה אל אחינו היהודים, גברים, נשים וילדים, הנמצאים בהישג ידנו ובתחום השפעתנו, כדי שישתתפו איתנו במצוות הקהל. ברעיונה ובמהותה הפנימית. הפגישה שלנו כאן היום, בהחלט משקפת את הנחישות והמחויבות החזקה הזאת.*

* כל אחד מאיתנו הוא "מלך", אדם בעל השפעה על התנהגותה של קבוצה גדולה של "אנשים, נשים וטף"

13021 Levi Freiden, JEM

12975 Levi Freiden, JEM

תפילת ערבית

13034 Levi Iradren, JEM

לאחר קריאת התורה בבית המדרש הגדול עלה כ"ק אדמו"ר שליט"א לחדרו, אחר יצא לזאל הקטן שם המתינו הגבירים הללו ובני משפחותיהם - כמה עשרות איש. כ"ק אדמו"ר שליט"א עמד בסמוך לכותל הצפוני של בית הכנסת והגבירים עברו על ידו כשכל אחד משוחח קצרות עם כ"ק אדמו"ר שליט"א ומתברך מברכתו הטהורה. כשסיימו הכל לעבור על פני הרבי שליט"א בירכם ברכה כללית (באנגלית) שארכה כמה דקות.

אחר כך נכנסו השלוחים (שהביאו את אותם גבירים), ל'גן עדן התחתון' וכ"ק אדמו"ר שליט"א בירכם באופן מיוחד.

לאחר מכן נכנס הרה"ח אברהם שם טוב (שאף נמנה על ראשי ומארגני האגודה הנ"ל), לכ"ק אדמו"ר שליט"א, ליחידות שארכה כרבע שעה.

לסיום חילק כ"ק אדמו"ר שליט"א חבילות שטרות לצדקה ל'טנקיסטים' (- עבור כל הקהל) [בין אלה שנגשו היה יהודי תמים שאינו 'טנקיסט' וכ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו דולר בודד...].

יום שני, ה' תשרי

כידוע נתייסד בשנים האחרונות מוסד הנקרא בשם "קרן ידידי ליובאוויטש", המורכב מיהודים גבירים ואילי הון בארצות-הברית, שראו לנכון להטות שכם ולסייע בממון לפעילותו העניפה והאדירה של כ"ק אדמו"ר שליט"א. וזה כמה שנים שנוהגים הם לבוא ביום ה' תשרי ל-770 בכדי להתברך מברכותיו הטהורות של כ"ק אדמו"ר שליט"א.

לאחר שהסתיימה תפילת מנחה, ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א מן הבימה וניגש לעבר התיבה לתפילת ערבית.

בלילה התקיימה התוועדות חסידים בה השתתפו מראשי המשפיעים ב'קראון הייטס' ומבוגרי שלוחי כ"ק אדמו"ר שליט"א ברחבי העולם. ביניהם כאלה שזכו להכיר היטב את מעלותיה המיוחדות של הרבנית ע"ה, בהיותם מקורבים למשפחת 'בית הרב' בימים ההם. הללו הרבו ספר סיפורים נפלאים ומרגשים, על הקשר המופלא ששרר בין הרבנית ע"ה ובין בנה - יבדלחט"א - כ"ק אדמו"ר שליט"א. ההתוועדות המעוררת במיוחד נמשכה עד לאור הבוקר.

יום שלישי, ו' תשרי

בשעה רבע לעשר בבוקר נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לבית המדרש הגדול

בצהרים נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א לאוהלהק'. (בדרכו למכונית נתן 5 מטבעות לעורך הדין ר' חיים שפיגל (מקליפורניה) ואמר לו כי אחת עבורו אשתו, שלוש עבור שלושת בניו והחמישית עבור האבא [הלה לא הבין ושאל האם הכוונה לאביו, אך כ"ק אדמו"ר שליט"א השיב כי הכוונה לאבא של הילדים...]).

יום שני בערב, ו' תשרי יום פטירת הרבנית חנה ע"ה אם - יבדלחט"א - כ"ק אדמו"ר שליט"א

בערב בשעה 7:30 ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א לאולם בית המדרש הגדול לתפילת מנחה וערבית. מכל העברים עמד הקהל בדחיסות על גבי פירמידות בצפייה לקראת תפילת ערבית בה יעבור כ"ק אדמו"ר שליט"א לפני העמוד.

תפילת שחרית

הקהל עם עצמו

לכל לראש, צריך להקהיל את כל החלקים ד"אנשים נשים וטף" שבו - "אנשים", חלק התוקף שבו, "נשים" התכונה שיש בו להיות מנהיג בסביבתו ומנהיג בביתו, לעסוק בחינוך הבנים כו', ו"טף" - התכונה שיש בו להיות מקבל ומחונך המשתדל ורודף להיות לומד מכל אדם, בדומה לטף וקטני קטנים, שכל תכונות אלו ביחד יהיו חדורים ברעיון אחד - "ליראה את ה' כל הימים", ובה גופא - יראה החודרת בכל הפרטים וכו'".

ו' תשרי

כשהוא מעוטר בטלית ותפילין. לאחר שסיים את הבריייתא דר' ישמעאל סימן בידוהק' שישירו "שיבנה בית המקדש..."

[בצאתו מן התפילה הבחין כ"ק אדמו"ר שליט"א בצלם רלוי"צ פרידין שעסק בצילום וסימן בידוהק' לאות עידוד...]

במשך היום יצא לאור המאמר ד"ה "שיר המעלות" שנאמר השנה בשבת תשובה (התוועדות ב') מוגה על ידי כ"ק אדמו"ר שליט"א.

[בערב (בשעה 7:15) כשנכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת ערבית, עצרו אדם שהתמוגג מבכי ומסר לידו הק' מעטפה סגורה. כ"ק אד"ש בירכו: "הצלחה רבה בשורות טובות".]

מיד לאחר שהסתיימה תפילת ערבית בשעה 9:30, ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א לבית המדרש הגדול להתוועדות ו' תשרי, בהתוועדות הקודש השתתף קהל רב מאוד בהם אורחים רבים מרחבי ארה"ב וממדינות רבות בעולם (- שכן שלוחים

הרב שמחה עלבערג משוחח עם הרבי

חלוקת הדולרים לטנקיסטים

‘לעשור’ השפעה כללית על כל השנה כולה ובפרט כשכבר עברו רובם של עשרת ימי התשובה ש’רובו ככולו’ כו’.

בשיחה הבאה הקדיש כ”ק אדמו”ר שליט”א את הדברים לעריכת סיום מסכת כמנהגו מידי שנה. הסיום הפעם נערך על שתי המסכתות ‘יומא’ ו’תמיד’ כשכ”ק אדמו”ר שליט”א מקשרם בקשר נפלא ומבאר את קטעי הסיום של שתי המסכתות גם יחד.

לאחר שיחה זו ניגש הרה”ג שמחה אלברג - שהיה נוכח בהתוועדות - אל כ”ק אדמו”ר שליט”א וביקש להיפרד ממנו בטרם לכתו, אך כ”ק אדמו”ר שליט”א ביקשו להתעכב עד לאחר השיחה הבאה.

בשיחה הזו עמד כ”ק אדמו”ר שליט”א על הקשר של שנת ‘הקהל’ עם ההשפעה גם על אומות העולם שימלאו שליחותם

רבים וכן עסקנים שונים למיניהם, אינם יכולים להרשות לעצמם את התענוג להיות בימים הנוראים, והם מגיעים במיוחד להתוועדות זו של ו’ (תשרי). כמו כן על גבי הבימה ישבן שורה ארוכה של רבנים מכל ארצות תבל. התוועדות זו (- כמו בכל שנה) הועברה בשידור ישיר ונקלטה בכל כלי התקשורת האמריקאים.

בשיחה הראשונה הירבה כ”ק אדמו”ר שליט”א בהשפעת ברכותיו הטהורות לכלל ישראל בהתייחס להיותה של השנה שנת ‘הקהל’ - הקהלת יהודים יחידו, דבר הגורם באופן טבעי לשמחה גדולה. מה גם ששמה של פרשת השבוע - ‘זאת הברכה’ - אף הוא אומר ‘ברכה’. כן גם בשיעור היומי הנלמד בפרשה אומר הכתוב במפורש “מבורכת ה’ ארצו” גו’. תוקפה של הברכה בימים אלו גדול במיוחד שכן כידוע, לימים שבין ‘כסה’

של "לשבת יצרה" על ידי קיום
שבע המצוות שלהם.

בהמשך לזאת הודיע כ"ק
אדמו"ר שליט"א כי יתייחס
עתה לשני דברים שונים
הקשורים לאומות העולם,
האחד שלילי והשני חיובי;
ובהיות שעל פי סדר התורה
צריך להיות בראשונה "סור
מרע" ורק לאחר מכן "עשה
טוב", לכן יתייחס תחילה
למקרה השלילי. כאן דיבר כ"ק
אדמו"ר שליט"א בחריפות על
אותם שכביכול מייצגים את
היהדות שהלכו להתרפס בפני
פלוני הגוי (במטרה למצוא חן
בעיניו, חללה נכשלו גם בעוון
עבודה זרה). [את הדברים
האלו כוון כ"ק אדמו"ר שליט"א
לאותם המתימרים להיות נציגי
היהדות, ביניהם כאלו הנקראים
"רבנים" אשר נפגשו עם
האפיפיור לסימפוזיון בנושא
הדתות השונות].

כ"ק אדמו"ר שליט"א יצא
בקריאה לרבנים האמיתיים
ביהדות שעליהם להוקיע את
המעשה הזה ולזהיר אודות
חומרתו הרבה. בהמשך אחד
עבר כ"ק אדמו"ר שליט"א
לדבר על ה"עשה טוב" בשבח
שני המנהיגים הגדולים של
מעצמות העל שקבעו ביניהם

ערב יום כיפור

חבילות שטרות ל'טנקיסטים' עבור הקהלה כולו.

יום חמישי, ח' תשרי

בגלל ריבוי האורחים השנה בחצרות קודשינו על פי הוראת המזכירות הוקדמה חלוקת ה'לעקאח' והחלה כבר מהיום. לאחר תפילת מנחה החל כ"ק אדמו"ר שליט"א בחלוקת ה'לעקאח' המסורתית, בפתח חדרו הק', כשהוא מברך את כל העוברים בברכת "לשנה טובה ומתוקה".

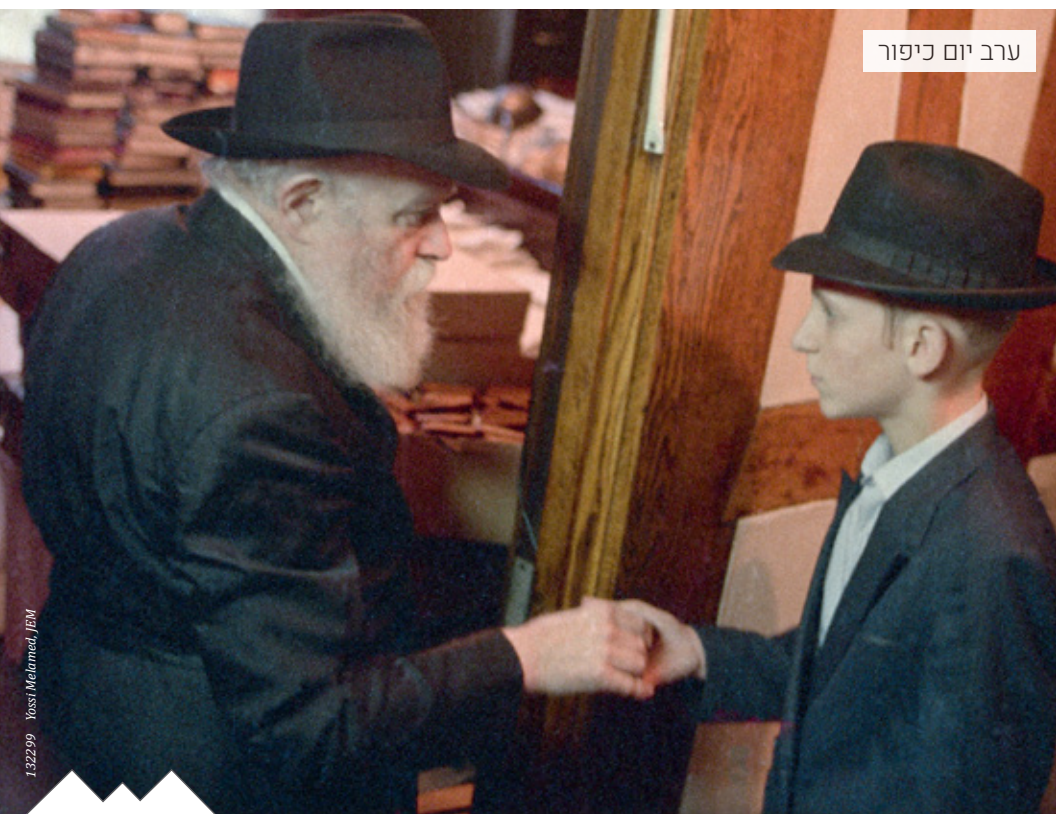
כשעבר הרב אברהם הכט שוחח עימו הרבי שליט"א זמן מה אודות המדובר

להיפגש במטרה לצמצם את הסכנה (הגרעינית) בעולם, ותמורת זאת להרבות בו את השלום והביטחון - "לשבת יצרה".

כמו כן עורר כ"ק אדמו"ר שליט"א שוב על דבר הקמת בתי-חב"ד בכל בית יהודי ואפילו בחדריהם הפרטיים של הילדים הקטנים. כן עורר כ"ק אדמו"ר שליט"א את נשי ובנות ישראל להתחזקות יתירה בשלושת המצוות המיוחדות להן וכפי שהן רמוזות בשם 'חנה', חלה, נדה והדלקת הנר.

ההתוועדות הסתיימה בשעה 12:30 כשבסיומה חילק כ"ק אדמו"ר שליט"א

ערב יום כיפור

לאחר תפילת ערבית ב-770, כנס 'הקהל' רב משתתפים. הרב י.ח. גלבשטיין מירושלים קרא את המכתב הק'. ואחריו נשא הרב ש. חפר דברי התעוררות קצרים מענייני השעה.

מאוחר יותר נלמד המכתב הכללי בעיון, על הערותיו, בבית המדרש הגדול על ידי המשפיע הרה"ח שלום מרוזוב.

יום שישי, ט' תשרי

לקראת שחיטת ה'כפרה' בה משתמש כ"ק אדמו"ר שליט"א, המתבצעת בחצר 770 השכם בבוקר. היתה כבר החצר כולה מכל העברים ומן החלונות הנשקפים אליה, מוקפת באנשים רבים שהמתינו

אמש בהתוועדות וחובת הרבנים לעשות בנידון.

החלוקה ארכה כשלושת רבעי שעה. כמו כן חילק הרבי שליט"א 'לעקאח' (במשך כחצי שעה) גם לאחר תפילת ערבית.

בצהריים התפרסם מכתבו הכללי של כ"ק אדמו"ר שליט"א לכבוד ו' תשרי תחת התאריך: "יום שלישי שהוכפל בו כי טוב, פ' וזאת הברכה שנת ה'תשמ"ח שנת הקהל". במכתבו הק' מורה כ"ק אדמו"ר שליט"א - בין השאר - לערוך כינוסי התעוררות בכל מקום ומקום בימים שבין 'כסה' ל'עשור' ובאלה שבין יום הכיפורים לחג הסוכות ואכן בהתאם לזאת נערך

בשעה 3:15 נכנס הרבי שליט"א לתפילת המנחה. בסיומה, פנה כ"ק אדמו"ר שליט"א לאמירת הברכה הכללית - שנמשכה כשלושת רבעי שעה. בדבריו הקדושים האריך כ"ק אדמו"ר שליט"א בגודל מעלת עבודת התשובה הנעשית ביום הכיפורים - "אחת בשנה" - כפי שמבואר בחסידות שזוהי 'תשובה עילאה' בה מתגלית בחינת ה"יחידה" - שבנפש ועבודה זו נעשית מתוך שמחה ותענוג הנרמזים גם בפרשת השבוע "אשריך ישראל" - "אשריך", מורה על תענוג כמבואר בפנימיות התורה. כאן גם בא ביאור מעניין על אודות החילוק בין אמירת "אשריך ישראל" (- לשון יחיד) שנאמר על ידי משה רבינו מוסר התורה שבכתב, ל"אשריכם ישראל" (- לשון רבים) שנאמר על ידי רבי עקיבא מקור התורה שבעל פה (- "כולא אליבא דרבי עקיבא") שכן שם באים כל עניני התורה שבכתב בפרטים ופרטי פרטים.

בהמשך הדברים למד כ"ק אדמו"ר שליט"א הוראה נפלאה משיעור הרמב"ם

בציפיה למחזה יוצא דופן ומיוחד זה. בשעה 6:30 בערך הגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א מביתו ל-770. כרבע שעה לאחר מכן יצא מחדרו הקדוש כשידיו הקדושות אוחזות בתרנגול הכפרות. בחצר המתין השוחט הרה"ח ישראל קלמנסון שקיבל את התרנגול לידיו ושחטו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א בירך "...על כיסוי הדם" ובנוצה שקיבל מהשוחט כיסה את הדם. ותכף חזר לחדרו. כחצי שעה לאחר מכן נסע הרבי שליט"א למקווה. בערב יום הכיפורים נוהג כ"ק אדמו"ר שליט"א להתפלל בציבור וכך גם השנה ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילה עטור בטלית ותפילין בשעה 9:30.

זמן מה לאחר שנסתיימה התפילה חילק שוב כ"ק אדמו"ר שליט"א 'לעקאח'. החלוקה נמשכה בשלוש פעמים עם הפסקות בינתיים. בשעה 1:00 נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א לביתו (כ-50 דקות לאחר מכן חזר ל-770).

שיחה לאחר תפילת מנחה

Levi Freiden, JEM
14272

לפנות ערב בפרוס היום הקדוש היה הזאל הקטן, החדרים הסמוכים אליו והחצר שלידו מלאים עד אפס מקום, מאות מתלמידי התמימים הממתנינים בחיל לכניסתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א לברכס בברכת הבנים והברכה שלאחריה.

בחדר הראשון הורשו להיכנס בחורים מעל גיל 22 וחתנים, בחדר השני אלה שמעל גיל 21 ותלמידי ה'קבוצה' מארץ הקודש ואילו כל שאר התמימים, בחצר שליד ה'זאל הקטן'. החלונות הגדולים הוסרו וניתן היה לראות משם את הנעשה בפנים, ולשמוע ניתן היה באמצעות מערכת הרמקולים שהעבירה את הדברים לקהל החוסה בחצר.

כעבור זמן הושלך הס. כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לזאל הקטן ועלה על גבי במה שנבנתה בסמוך לקיר הצפוני.

היומי: "כלי חרס אינו מקבל טומאה עד שיהי' מקבל ועשוי לקבלה". בהשוואה של כל יהודי ל'כלי חרס' וכן בכך שאינו עשוי לקבלה. ואף שיהודי הינו אכן כלי - לברכותיו של הקב"ה, הרי "אני נבראתי לשמש את קוני" ועל כן גם תכונה זו מנוצלת לעבודת השם, ונמצא שאינו "עשוי" לקבל, ואין שייכת אצל היהודי קבלת טומאה (ח"ו) וכו'.

בסיום השיחה חילק כ"ק אדמו"ר שליט"א חבילות דולרים ל'טנקיסטים' עבור הקהל (- דבר שלא היה נהוג בשנים עברו). ברדתו מהבימה החל הרבי שליט"א לשיר את ניגון ההקפות לאביו רבי לוי יצחק ז"ל כשהוא מעודד את השירה בעוז.

כשהגיע הרבי שליט"א לחדרו הק', המשיך שוב בחלוקת ה'לעקאח'.

”להכריז לבקש ולהפציר בכל לשון של בקשה”

כאן המקום להכריז לבקש ולהפציר בכל לשון של בקשה בנוגע לתוכן הענין ד”הקהל” ברוחניות - לפעול שכאו”א מישראל, ”האנשים והנשים והטף”, כולל גם קטני קטנים, יקהיל את כל פרטי הענינים שבו.

- הן ענינים שבדוגמת ”האנשים והנשים והטף”, והן הענינים שבדוגמת ”גרך אשר בשערך”, היינו, שהפעולה בעולם שמבחוץ הימנו, ”לגיר” את עניני העולם שגם הם יצטרפו לגבול הקדושה -

שכל ענינים אלו יהיו חדורים בתוכן הפנימי ד”הקהל” - ”ליראה את ה’ אלקיך כל הימים”...

ברכה לאנ”ש

ערוהכ”פ

עלה הרב ח.מ.א. חדאקוב שליט”א).
כשסיימו תפילת מוסף (בשעה 3:15)
הורה הרבי שליט”א למזכיר הר”ל גרונר
שיריזו על הפסקה ואזי הודיעו שתפילת
מנחה בשעה 6:30.

כ”ק אדמו”ר שליט”א נכנס לתפילת
המנחה, הסיר את כובעו וכיסה ראשו הק’
בטלית. כרגיל עלה הרבי שליט”א למפטיר
יונה.

הרבי שליט”א היה לבוש ב’קיטל’
ובטלית. כשהגיע לסטנדר העביר מבט
חודר על כל התמימים. אחר, הוריד
את הטלית עד לעיניו הק’, עצמן, והחל
באמירת פסוקי ה”יברכך” בשקט. בסיימם
בקול גבוה יותר פתח באמירת הברכה
לבנים-התמימים. הנוסח הוא מאד קרוב
ומרגש והנוסח בפתיח הינו בערך: השם
יתברך יעזור ויברך את כל אחד ואחד מכם
בתוככי כלל ישראל בכל הענינים ובכל
הברכות... ויתירה מזה - ”יוסף עליכם גו’
ויברך אתכם כאשר דיבר לכם”...

אחר כך בירך כ”ק אדמו”ר שליט”א
בפירוט יתר בהצלחה בכל הענינים
ובמיוחד בענין העיקרי השייך לתלמידי
הישיבות, הצלחה בהתמדה ושקידה
בלימוד התורה, נגלה וחסידות וכו’,
הברכה ארכה כרבע שעה.

מיד אחר כך ירד הרבי שליט”א
לתפילת כל נדרי וערבית של חג. משך כל
המעת-לעת לובש כ”ק אדמו”ר שליט”א
את המטפחת האדומה (הזכורה מן
השופרות) וכמו כן גם על האבנט לבש
מטפחת שצבעה כתום.

בסיום התפילה נשאר לאמירת כל
התהילים בציבור ובשעה 11:30 הלך
לכיוון הספריה.

שבת קודש, יו”ד תשרי - יום הכיפורים

בשעה 10:00 נכנס כ”ק אדמו”ר
שליט”א לתפילת היום הקדוש. (למפטיר

עשה כל אחד מאמצים עליונים להגיע
לעמדת צפיה טובה ולא "לפספס" חלילה
- "אשרי עין ראתה אלה..."

לתפילת ערבית לבש כ"ק אדמו"ר
שליט"א את כובעו על ראשו [לאחר
התפילה הבדילו על הכוס, משלא בירכו
על הנר עשה כ"ק אדמו"ר שליט"א בידו
לאות תמיהה, אחר כך הורה למזכיר ר"ב
קליין שיודיע על דבר ברכת הנר].

בחוץ ירד גשם ועל כן לא קידשו את
הלבנה. זמן מועט אחר כך נסע הרבי
שליט"א לביתו.

תפילת ערבית הסתיימה זה מכבר,
והגיע הרגע המרגש ביותר שכולם יחלו
לו כל החג, ה'מארש'. כ"ק אדמו"ר
שליט"א פנה אל הקהל והחל לעודד את
השירה - שהפכה חזקה יותר ויותר מרגע
לרגע, תחילה בתנועות קצובות ואיטיות,
אחר כך עלה כ"ק אדמו"ר שליט"א על
המדרגות המיוחדות לכך, סקר את הקהל
במבטו הקדוש והחל להגביר את קצב
מחיאות הכפיים. אך בזה עוד לא די...
לפתע אחז הרבי שליט"א בקצות הטלית,
זרקה מעל ראשו במהירות וכך בעוד כל
פניו מכוסות בטלית החל למחוא כף במרץ
רב ולהניף ידיו הק' אל על לקול שירתו
האדירה והמוגברת בהתאם של הקהל
העצום. מובן שברגעים נשגבים אלה

15950_0001 Levi Freiden, JEM

"לאחרי כל מה שעשה ופעל מענין ד'הקהל'
אומדים לו שענין זה צדיך להיות באופן של
"לעיני כל ישראל", והיינו, שכאשר מסתכלים
עליו דואים בגלוי שמהלך כאן 'הקהל'!

"עם גייט ארום הקהל!"

זמן שמחתנו • י"א תשרי - הושענא רבה

יום ראשון, י"א תשרי מחרת יום הכיפורים - בשם השם

חלוקת הדולרים הבוקר ארכה כשעה.

[אחד עבר עם בנו שנפגע (ל"ע)
בראשו בתאונת דרכים. הרבי שליט"א
בירכו שיהיה לו ראש בריא וילמד הרבה
חסידות...]

כשעברה הגברת ירוסלבסקי התעניין
כ"ק אדמו"ר שליט"א בסידורי האוכל
והשינה של האורחים. כשהמזכיר הרי"ל
גרונר הודיע לרבי שליט"א כי אמש נולדו
לה שתי נכדות, בירכה הרבי שליט"א
ב'אריכות ימים ושנים טובות.']

הרבי שליט"א נסע לאוהל הק' וחזר
בשעת ערב. בעלותו למעלה מתפילת
ערבית, שרו הקהל, כשאותה שעה
התנהלה בחוץ חופה. כ"ק אדמו"ר
שליט"א פנה למזכיר הרי"ל גרונר והעיר

כי נהוג שבימי חופה לא שרים והשירה
פסקה. טרם כניסתו לגעה"ת המתין ליד
הפתח הרב שלמה פרידמן (מעסקני
צא"ח) עם קבוצת יהודים מסוריה
שהגיעה לביקור. הללו ביקשו ברכה
עבור משפחותיהם, הרבי שליט"א בירכם
ואף אמר כי יקבלו בקבוק משקה (מן
המזכירות) על מנת לקחת עמם לסוריה
[כמה דקות אחר כך יצא כ"ק אדמו"ר
שליט"א לקידוש לבנה].

בלילה הושלמה בנייתן של שתי
הסוכות של כ"ק אדמו"ר שליט"א.

יום שני, י"ב תשרי

היום יצא לאור "קונטרס חג הסוכות"
והוא מאמר ד"ה "בסוכות תשבו שבעת
ימים" גו' שנאמר בשעתו בשנת תשמ"א
והוגה השנה על ידי כ"ק אדמו"ר שליט"א
לקראת חג הסוכות.

כמו כן הופיע היום אור חדש
בדמותו של הספר 'אגרות קודש'
של כ"ק אדמו"ר שליט"א חלק
רביעי, הספר מכיל כ-400 מכתבי
קודש משנת תשי"א והוא נושא
את התאריך "וא"ו תשרי תהא
שנת חרות משיח".

בצהריים נודע כי התוועדות י"ג
בתשרי תתקיים הלילה.

בשעה 9:30 נכנס כ"ק אדמו"ר
שליט"א להתוועדות. בהתוועדות
הזו 'נפל' דבר...

"און איך זאג לכתחילה אריבער"

מאז חזרת הפתגם ע"י נשיא דורנו,
חזרה שפועלת עליו בדבר, וביחד עם זה -
המשכתו למטה עד לתחתון שאין למטה
הימנו (כיון שכל עוד מדובר בנוגע ליהודי,
הרי אפי' אם הוא בדרגת התחתון ביותר עדיין
שייך הוא לנשיא הדור, כיון ש"הנשיא הוא
הכל", וממילא) - נמסרה ההוראה לכל או"א
מישראל (כנ"ל), שבכל עניני יהדות תהי'
הנהגתו "מלכתחילה אריבער".

י"ג תשרי

הרבי נותן את המזונות שנשארו מההתוועדות לרב משה ירוסלבסקי עבור האורחים

ומדברים בעניינים המביאים "ליראה את ה'", פועל הדבר התרגשות בלב כל יהודי, אשר לכן באה ההצעה - ומן הראוי להקים רעש ורעש גדול - להקהיל "אנשים נשים וטף" בבית הכנסת ובבית המדרש ולומר להם ולהסביר להם במילים פשוטות ב"ז'ארגאן": "הערט זיך איין אידן" (הקשיבו יהודים!) נותנים לכם זמנים וימים זכאים בכדי להתעורר בליראה את ה'...

בהמשך ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א לפרטים ופרטי פרטים בדרכי הביצוע של ה"מבצע" החדש. הרבי שליט"א הורה שיסדרו אדם מרכזי שיעסוק בזה במשרה מלאה והוא יה' האחראי לרכז את הפעילות ולעודד אנשים לקחת חלק פעיל במבצע. כמו כן הורה הרבי שליט"א לפרסם בכל מקום - כולל בעיתונות - כרטיסי חברות במבצע שגודלם יהיה טפח על טפח (שכן כל דבר יש לקשרו לתורה, ושיעור זה מצינו בכמה וכמה דברים...) והנוסח בכל כרטיס יה' שווה

לאחר השיחה הראשונה בה ביאר כ"ק אדמו"ר שליט"א את ההוראה הידועה של בעל ההילולא "לכתחילה אריבער" ושייכותה במעשה בפועל לכל אחד ואחד, ולאחר מכן מאמר הקודש (ד"ה "בורא ניב שפתיים" ג'), פתח הרבי שליט"א בהתלהבות קודש בדברים על שנת ה'קהל' ומשמעות המצוה, וכאן הניח הרבי שליט"א את היסוד לפעילות האדירה של שנת ה'קהל' ו"מבצע הקהל".

בתחילת הדברים הייתה תמיהה גדולה על כך שישנן מצוות רבות שנהגו בזמן הבית ונעשה להם זכר גם לאחר שחרב בית המקדש כמו מצות השמיטה וכדומה, ואילו במצות הקהל לא מצינו שנעשה דבר, ואף שהיו כמה מגדולי ישראל שביקשו בדורם לחדש את עניין ה'קהל', אך בפועל לא התקיים הדבר. "אמנם" - המשיך הרבי שליט"א - "מכיון שתוכן העניין ד'קהל' היא הפעולה ד"ליראה את ה' אלוקיכם כל הימים" ורואים במוחש שכאשר מתקבלים "אנשים נשים וטף"

ההתוועדות "המרעיש" הסתיימה ב'ניגון הכנה', ד' בבית, ו'שיבנה בית המקדש". בניגון זה עווד הרבי שליט"א בידי הק' בשמחה רבה ואף סימן לשרוק. לאחר מכן עלו ה'טנקיסטים' וקיבלו שטרות לצדקה עבור הקהל. בצאתו מההתוועדות פתח הרבי שליט"א בשירת "כי בשמחה תצאו". ההתוועדות הרעיש את הלבבות והכל היו מבולבלים ומרוגשים גם יחד מה"מצע" החדש - אשר שלא כרגיל "נחת" בבת אחת על כל פרטיו ופרטי פרטיו.

עדיין לא היה ברור מספיק כיצד יש לבצע את הדברים, אך כבר באותו לילה התכנס באחד מחדרי המשרדים ב-770 צוות עסקנים מצומצם שישב ללמוד את הנושא היטב ודן בדרכי הביצוע והבאתו אל הפועל. הצוות הכין את נוסח 'כרטיס

כדי שהמסר יהיה ברור לכל. הרבי שליט"א גם ציין כי יש לדרוש שהשם על הכרטיס יכתב בלשון הקודש ולא בשפת המדינה.

בהמשך התייחס כ"ק אדמו"ר שליט"א באופן מיוחד למוסדות ואמר כי גם בתוככי המוסדות (ובפרט מוסדות שעניינם הפצת יהדות ותורה כ"צעירי אגודת חב"ד" ו"נשי בנות חב"ד" וכיו"ב) יש לקיים כנסי 'הקהל' מיוחדים מפעם לפעם. בנוסף, גם ביישוב ובמוסדות חינוך על ראש הישיבה, המשגיח וכדו' לעורר את התלמידים מידי פעם לפעולות אלו (כמובן מבלי שהדבר יפגע בתפקידם העיקרי - לימוד התורה). לאחר מכן, קישר הרבי שליט"א גם את שיעורי החומש והרמב"ם לענין ה'הקהל'.

י"ג תשרי

15114 - Levi Friedman, JEM

נציגים מארץ הקודש מקבלים 'הד' מינים

15127 Levi Preiden, JEM

יום רביעי י"ד תשרי ערב חג הסוכות

כידוע, נוהג הרבי שליט"א מידי שנה בערב חג הסוכות לחלק ד' מינים לכמה מזקני וחשובי אנ"ש. השנה החלה החלוקה כמה דקות לאחר בוא כ"ק אדמו"ר שליט"א מביתו. הנכבדים נכנסו ליגן עדן התחתון ובהורו ד' מינים. לכל אחד מהם איחל הרבי שליט"א "שימשיכו את כל ההמשכות".

כ"ק אדמו"ר שליט"א החזיק בידיו הק' רשימה מפורטת של המקבלים (אגב, מפאת שנת השמיטה לא הביאו השנה לרבי שליט"א אתרוגים מכפר חב"ד). אחר כך בירך כ"ק אדמו"ר שליט"א את אנשי כפר חב"ד (בתרגום מאידיש - בלתי מוגה): "הקב"ה יעזור שתהיה שנת 'הקהל' של כל הד' מינים שהם כוללים (וכנגד) כל בני ישראל - על ארבעה הסוגים שבהם - כפי המבואר

ההקהל' בצירוף דברי הסבר קצרים על משמעות מצוות 'הקהל' בזמן הזה, ולמחרת, הוכנס החומר להגהה לכ"ק אדמו"ר שליט"א שהגיה אותו כבר באותו יום (בהמשך היום כבר הופיעו הדברים בכמה מעיתוני ארצות הברית).

יום שלישי, י"ג תשרי יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר מוהר"ש נ"ע

היום נסע הרבי שליט"א לאוהל.

לאחר תפילת ערבית הכניסו לכ"ק אדמו"ר שליט"א אתרוגים ושאר המינים וכ"ק אדמו"ר שליט"א בחר מהם עבורו.

בלילה התקיים בבית-המדרש הגדול כינוס 'הקהל' שני. זאת, על פי הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א במכתבו הכללי. בכינוס נאמו הרב טוביה בלוי והרב יוסף וויינברג. אחר כך התקיימה התוועדות חסידית לרגל י"ג תשרי.

חג הסוכות

חג הסוכות כאן בבית חיינו היה השנה (כבכל שנה) גדוש ומלא בחוויות רוחניות מיוחדות, שבעה ימים של התרוממות 'טפח מעל גבי הקרקע'. במרכז החג עומדות כמובן שיחות הקודש המופלאות של כ"ק אדמו"ר שליט"א מידי לילה, כשאלה כבר עשו לעצמן פרסום רב בקרב חוגים רחבים אחרים בשכונות שמסביב לקראון הייטס, כך שבכל ערב ניתן לפגוש - באותן שיחות קודש - רבים מהנמנים על חצרות חסידיות אחרות וסתם 'עמך', שבאים לטעום את טעמם האמיתי, הפנימי והרוחני של ימי החג.

דבר נוסף המלווה את הציבור לאורך כל החג ואף הוא חוויה של ממש היא הברכה מידי בוקר על הד' מינים של 'ראש בני ישראל' כ"ק אדמו"ר שליט"א, כשאף אחד אינו מוותר על זכות גדולה זו שנפלה בחלקו. הציבור ממתין משעות הבוקר המוקדמות (בתור ענק שמשתרך החל מפתח הסוכה הגדולה שבחצר 770) לבוא כ"ק אדמו"ר שליט"א ל-770 וברכתו על ד' המינים בסוכתו. או אז, ימסור אותם להרה"ח ר' מאיר הארליג (העושה מלאכה זו בהתמדה שנים ארוכות) על מנת שיזכה את הציבור כולו בברכה עליהם.

התור נמשך שעות גם בעת תפילת שחרית של כ"ק אדמו"ר שליט"א בבית הכנסת. כאשר מגיע המנין להלל מחזירים את הלולב והאתרוג לכ"ק אדמו"ר שליט"א ולאחר סיום התפילה

במדרש, ושיפעלו הדברים את השפעתם על כל השנה כולה עד שנהיה יחד עם "ויהי בישורון מלך" - מלכא משיחא, בקרוב ממש. שתהיינה בשורות טובות".

לאחר מכן, נכנסו כמה זוכים בגורל וקיבלו מכ"ק אדמו"ר שליט"א הדסים. בשעה 4:00 בערך יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מחדרו כשלולב, הדסים וערבות בידו הק' בדרכו לסוכה. כעבור זמן מה יצא הרבי שליט"א במפתיע מן הסוכה, חזר לחדרו ויצא ממנו כשלולב נוסף בידו הק'. כעבור רגעים אחדים יצא שוב מהסוכה אל חדרו וחזר עם לולב שלישי כשהרבי שליט"א בוחן במבטו את שידרת הלולב לכל אורך הדרך עד לסוכה.

כעבור כשלושת רבעי שעה יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מן הסוכה כשבידו האחת לולב אגוד בהדסים וערבות, ובידו השנייה שני הלולבים האחרים. כמה דקות לפני כניסת החג יצא הרבי שליט"א מחדרו הק' והלך לבנין הספריה כשבידיו הק' הלולב והאתרוג [בדרכו הסיר הרבי שליט"א עלה לולב שהיה מונח על גבי סידור].

נוסח המברק שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לשלוח לאנ"ש שיחיו בכל רחבי תבל לקראת חג הסוכות תשמ"ח - שנת 'הקהל':

"יום טוב שמח ודזמן שמחתנו דישמח ישראל בעושי וישמח השם במעשיו ודשנת הקהל וגוט שבת".

חוזר התור למסלולו עבור אלו שעדיין לא הספיקו לברך לפני כן.

גם אירועים חשובים אחרים במשך ימי החג, כמו ועידת "צעירי אגודת חב"ד העולמית" המתכנסת אחת בשנה בימי חול המועד, או ה"ראלי" (כינוס הילדים) המתקיים כל שנה בחג הסוכות כשבמרכזו עומדות שיחותיו הקדושות של הרבי שליט"א לילדים, תופסים מקום מרכזי בימי החג.

אירוע נוסף הנמשך אף הוא כל ימי החג הינו "שמחת בית השואבה". מידי לילה מתקיימים ריקודים במרכז השכונה (בצומת הרחובות קינגסטון ומונטגומרי) לקול צלילי התזמורת המפורסמת של האחים פיאמנטה. מנהג זה נמשך כבר כמה שנים כשגם זאת יודעים כל תושבי השכונות החרדיות הסמוכות לקראון הייטס אשר שמחה כפי שיש בליובאוויטש אין באף מקום. יהודים

רבים עם כל סוגי התלבושות השונים באים לשמחת בית השואבה יחד עם שאר בני המשפחה, ואף הנשים עומדות בשטח הצפיה המיועד להן. וכי איך שייך שהשמחה לא תהיה גדולה אם מידי לילה ולילה בשיחת הקודש חוזר כ"ק אדמו"ר שליט"א ומורה ומבקש להגביר את השמחה והריקודים יותר מבלילות שעברו ו"באין ערוך"!...

מה גם אשר השנה היא שנת 'הקהל', ואם בכלל מדבר כ"ק אדמו"ר שליט"א רבות על מצוה זו כדבר כללי השייך לכל השנה כולה, הרי שבהגיע החג בו התקיימה מצווה זו בבית המקדש הדבר ניכר בכל דבר. במרכזן של כל השיחות הקדושות עומדת הנקודה האחת: "הקהל", ובאווירת האחדות של "הקהל את העם" מתקיימת השמחה הגדולה בחוצות קראון הייטס. כמוכן, אלו הם גם הדברים הנאמרים על ידי הדוברים

ח"י תשרי

ח"י תשרי

ליל א' דחג הסוכות

בסיום תפילת החג ניגש כ"ק אדמו"ר שליט"א אל הסטנדר שהוכן מראש לנוכח הקהל והחל באמירת השיחה.

בפתח הדברים הזכיר הרבי שליט"א את דברי ה"ילקוט שמעוני" על כך שבחג הסוכות מוזכרת השמחה בתורה ג' פעמים, וזוהי הראיה שבחג הסוכות צריכה להיות השמחה גדולה ביותר. כ"ק אדמו"ר שליט"א ביקש שהקהל כולו יכריז ג' פעמים בקול "גוט יום טוב" כשכל פעם תהיה חזקה מקודמתה, ומיד הכריז כ"ק אדמו"ר שליט"א עצמו: **"גוט יום טוב"** והקהל השיב, וכך נשנה הדבר פעמיים נוספות.

לאחר מכן החל הרבי שליט"א לנגן את ניגון ההקפות לאביו ר' לוי

השונים במהלך שמחת בית השואבה (בהפסקות שבין ריקוד לריקוד) מעל גבי הבמה המיוחדת של התזמורת.

"שמחה במעשה בפועל"

"תכלית ומטרת הדיבור ע"ד שמחת בית השואבה היא - שתהי' השמחה במעשה בפועל ממש, הן שירה בפה, "עקימות שפתיו הוי מעשה", מעשה זוטא, והן מעשה רבתא, לטפח בידים ולרקוד ברגלים.

[ולמעשה, שהיו כאלו שרצו לערער על ההנהגה דטיפוח בידים כו' בשבת או יו"ט, אבל, כבר נתברר והוכח בראיות ע"פ נגלה תורה שאין כל חשש בדבר, ובטל לגמרי כל הערעור כו']".

ליל ב' דחג"ט

של הבעש"ט - ישראל מורה על אחדות כל בני ישראל.

הרבי שליט"א המשיך וביאר גם את הקשר של שאר עניני החג ל'הקהל': ד' מינים המאחדים את כל סוגי עם ישראל, סוכה עליה נאמר "ראויין כל ישראל לישב בסוכה אחת" ושניהם גם יחד בחודש "תשרי" - ראשית השנה, החודש שמאחד וכולל את כל עניני השנה. השיחה ארכה כ-50 דקות, ואחריה החל כ"ק אדמו"ר שליט"א בשירת "ושמחת". במקום נוצרו מעגלי ריקוד שהשתלבו יחד עם הקבוצות האחרות שערכו תיכף לאחר השיחה "חזרה" על הנאמר זה עתה בשיחת הקודש.

מלבד הנשארים בבית הכנסת, קהל רב שכלל בעיקר את האורחים הרבים נהר לסוכה הגדולה שבחצר 770, לקראת דברי הברכה שישמיע שם הרבי שליט"א (כמנהגו מידי שנה בליל החג הראשון).

כעבור זמן מה יצא הרבי שליט"א מחדרו הק' ופנה בחיוך רחב לעבר מכניס האורחים הרה"ח ר' משה ירוסלבסקי בתנועה כמבקש שיראה לו את הדרך (כפי שנהוג בכל שנה אשר הרב ירוסלבסקי אוחד באבנטו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, צועד לפניו ומובילו לאורך הסוכה עד לבמה הממוקמת בתחילתה, ומשם משמיע הרבי שליט"א את דברו).

יצחק ז"ל. הקהל העצום החל לנגן בעוז והרבי שליט"א עודד את השירה בהכאות קלות על גבי הסטנדר. כשהסתיימה השירה והשתרר שקט, המשיך כ"ק אדמו"ר שליט"א בדברים על שמחת בית השואבה, אשר בזמן שבית המקדש חרב השמחה מתחילה כבר מהלילה הראשון של החג.

בהמשך הזכיר הרבי שליט"א את כל נשיאי חב"ד בצינו עניינים קצרים מהם: הבעש"ט גילה שהעולם מתהווה בכל רגע. המגיד גילה שגם הזמן מתהווה בכל רגע. אדמו"ר הזקן ביאר את תורת החסידות באופן של חב"ד - הבנה והשגה. אדמו"ר האמצעי ביאר את תורת החסידות בעניני - ספירת הבינה. אדמו"ר ה"צמח צדק" ביאר את כל הענינים באופן של "דעת", ביאר נגלה וחסידות וחיברם יחד. אדמו"ר המהר"ש גילה את הענין של "לכתחילה אריבער". אדמו"ר הרשב"ב ייסד את ישיבת "תומכי תמימים" ששם נלמדת התורה באופן של תמימות. אדמו"ר הרי"צ פרסם את תורת החסידות בכל העולם ותרגמה ל-70 לשון.

כמו כן התייחס הרבי שליט"א לנושא המרכזי - "הקהל" וקישרו עם האושפיזין - אברהם אבינו והבעל שם טוב (האושפיזין שע"פ הזוהר והאושפיזין החסידי) הקשורים שניהם עם ענין האחדות ('הקהל'): נאמר "אחד היה אברהם", וכן "אחד היה הבעש"ט" (כפי שהתבטא ר"מ מהורודוק). בנוסף, שמו

17885 Levi Preiden, JEM

ריקודי שמחת בית
השואבה, ח"י תשרי

שליט"א מהספריה עם הד' מינים כשהוא מעודד את שירת הקהל שעמד בתור (הליכת הרבי שליט"א היתה מהירה במיוחד ושמחה רבה ניכרה על פניו הק'). הרבי שליט"א נכנס לחדרו ואחר כך יצא עם הד' מינים לסוכתו שבחצר.

כעבור מספר דקות יצא ומסר את ד' המינים לרב מאיר הארליג באומרו שהוא נותן אותם ב"מתנה על מנת להחזיר" על מנת שהציבור יוכל לברך עליהם.

בשעה 10:00 נכנס הרבי שליט"א לתפילת החג. השנה, שינה הרבי שליט"א ממנהגו בשנים עברו ואחזז את הלולב והאתרוג משך כל זמן אמירת ה'הלל' ולא רק בנענועים. דבר שהוסבר באחת השיחות בימים הבאים...

כשהגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א למקומו אמר שידבר בקצרה מפאת הלחץ והדוחק במקום. הדברים הקדושים נסבו אודות האושפיזין - אברהם אבינו שהיה מכניס האורחים הגדול, על הזכות הגדולה שנפלה בחלקו של המארח, ולאידך, זכות האורחים המזכים את המארח במצוה גדולה זו. גם בשיחה קצרה זו הוזכר ענין ה"הקהל".

יום חמישי, ט"ו תשרי א' דחג הסוכות

בשעה 6:00 בבוקר חולקו המספרים עבור המוני המחכים בתור לברכה על ד' המינים של כ"ק אדמו"ר שליט"א.

בשעה 8:00 הגיע כ"ק אדמו"ר

ליל ב' דחג הסוכות

מצוה זו מתקיימת "במוצאי יום טוב הראשון של חג הסוכות!"

ליל שבת קודש ליל ג' דחג הסוכות

בסיום תפילת קבלת שבת פנה כ"ק אדמו"ר שליט"א לעבר הקהל ובירכו בברכת "גוט שבת". לאחר מכן, החל הקהל לשייר "ושמחת" אולם כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר "וביום שמחתכם"... הקהל שתק לרגע ותיכף החל לנגן "וביום שמחתכם". הרבי שליט"א אמר שיחה בת כרבע שעה בה דיבר על מאמר חז"ל "וביום שמחתכם אלו השבתות", ועל כן מתאים היה השיר "וביום שמחתכם".

הרבי שליט"א ביאר את הקשר של יום השבת עם שני האושפיזין של היום - יעקב ואדמו"ר הזקן, היות והמכנה המשותף של שלושתם הינו תורה.

לאחר תפילת ערבית בלילה חזר על עצמו המחזה בדומה לזה של אתמול. כ"ק אדמו"ר שליט"א בירך את הקהל בברכת "גוט יום טוב", החל לנגן "ושמחת" ולאחר מכן פתח בשיחה:

שמחת בית השואבה בלילה השני צריכה להיות באופן נעלה יותר מאשר בלילה הראשון דסוכות, שכן ישנו הכלל של "מעלין בקודש". בנוסף לכך, גם קביעות יום זה הינה ביום השישי בו נאמר "וירא אלוקים.. והנה טוב מאד". השמחה מודגשת יותר בהתחשב באושפיזין של היום - יצחק שהוא מלשון "צחוק עשה לי אלוקים", וכך גם בנוגע לאושפיזין החסידי - המגיד, שבתורתו באים העניינים בהסברה ובהבנה והשגה יותר מתורת הבעש"ט וממילא גורם הדבר להוספה בשמחה. בהמשך באו דברים נרחבים על היותו של לילה זה 'יום הקהל' שכן בזמן שבת המקדש היה קיים היתה

שיחת שמחת בית
השואבה, ח"י תשרי

אחר כך התייחס כ"ק אדמו"ר שליט"א לנושא המדובר ביותר - "הקהל". בין הביטויים השונים נאמר שכבר משך זמן "מרעישים" אודות הענין ד"הקהל", וממשיכים "להרעיש" שכל מה שעסקו בעניין זה עד עתה אינו מספיק וצריכים להוסיף יותר ויותר...

בהמשך, כאשר דיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א אודות שיעור החומש היומי בו מוזכר "לעיני כל ישראל", אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שוב ביחס ל'הקהל': "לאחרי כל מה שעשה ופעל מענין ד'הקהל' אומרים לו שענין זה צריך להיות באופן של "לעיני כל ישראל", והיינו, שכאשר מסתכלים עליו רואים בגלוי שמהלך כאן 'הקהל'!" (**עס גייט ארום הקהל!**)...

מוצאי שבת קודש ליל ד' דחג הסוכות

בצאת השבת הבדיל הש"ץ מתוך סוכה קטנה שנבנתה (במיוחד לצורך זה) בסמוך לחלונות בית המדרש הגדול [כשסיים להבדיל, חייך כ"ק אד"ש ואמר למזכיר הרי"ל גרונר למסור לו שיברך ברכה אחרונה, ומיד הוסיף "שהברכה תהיה בקול". שקט השתרר באולם והרבי שליט"א המתין לשמוע את הברכה. כשהודיעו כי הש"ץ כבר בירך ברכה אחרונה, חייך כ"ק אדמו"ר שליט"א ועשה בידו תנועת ביטול...].

הרבי שליט"א פתח בשיחה שארכה כשעה ומחצה, כ"ק אדמו"ר שליט"א ביאר את מעלותיו של לילה זה על קודמיו הן בשמחה והן בעניין "הקהל". בענין השמחה ביאר הרבי שליט"א אשר שמחת בית השואבה בשלימותה היא רק כאשר ישנו "חליל" - דבר המתאפשר בלילה זה לראשונה, ובענין "הקהל" ציטט הרבי שליט"א את המשנה "הקהל מאחרין ולא מקדימין". והיינו, שאם יום ב' דחג הסוכות חל בשבת היה נדחה מעמד הקהל למוצאי שבת, ונמצא, שיש קשר מיוחד ל'הקהל' עם מוצאי שבת.

בנוסף, הזכיר הרבי שליט"א את דברי התוספתא: "אותו היום (דהקהל) כהנים עומדים בגדרים ופרצות (מקומות של פרהסיא) וחצוצרות של זהב בידיהם ותוקעין ומריעין ותוקעין. כל כהן שאין בידו חצוצרות אומרין דומה זה שאין כהן הוא". הרבי שליט"א למד מכך הוראה נפלאה במעשה בפועל בנוגע ל'הקהל': בזמן הזה, עבודת התפילה שנתקנה במקום הקרבנות (שנעשו בשעתו על ידי כהנים תמימין שבמשמר של אותו שבוע דווקא) שייכת לכולם "אנשים נשים וטף", וא"כ, תקיעת החצוצרות ב'הקהל' שהייתה אצל כל הכהנים כולם (כולל בעלי מומין) ודאי שייכת עתה לכל אחד ואחד, וממילא, יש ציווי על כל אחד ואחת ליטול בידו את חצוצרת הזהב ולהודיע ולפרסם קבל עם את ענין "הקהל".

הרבי שליט"א הוסיף שעתה (בחול המועד) יש אפשרות לפרסם אודות זאת גם בכלי התקשורת השונים.

יום ראשון, י"ח תשרי ב' דחול המועד סוכות

היום התקיים ב-770 כינוס צא"ח העולמי השלושים ושניים. את הכנס פתח הרב גולדמן מזכיר צא"ח שהזמין את ראש הישיבה הרב מרדכי מענטליק לפתוח את הוועידה ב"דבר מלכות". אחרי דיברו דברי התעוררות הרבנים הגאונים חברי הבר"ץ דקראון הייטס, הרב אברהם אזדבא והרב יוסף הלר שליט"א.

לאחר מכן עלו לדבר עשרות רבות של שלוחים ומנהלי מוסדות מכל העולם שמסרו דו"ח קצר מפעולותיהם, ותרמו מניסיונם הצעות ייעול בנושאים שונים. הוועידה ננעלה על ידי יו"ר צא"ח הרב דוד רסקין, שהקריא את החלטות הכינוס.

כנהוג מידי שנה, התקיימה בלילה התוועדות מיוחדת לתלמידי התמימים בסוכה הגדולה שבחצר 770. דברי פתיחה השמיע הרה"ח שד"ר - שמואל דוד רייטשיק. הרה"ח ר' נחמן שפירא לימד בעל פה את ה'לקוטי שיחות' של חג הסוכות. ראש הישיבה הרה"ח ר' מרדכי מענטליק לימד ענין בנגלה (כמנהגו הקבוע), ולאחר מכן המשיך הרה"ח ר' שלום מרזוב להתוועד עם התמימים עד אור הבוקר.

יום שני, י"ט תשרי ג' דחול המועד סוכות

בשיחה הערב היה "גילוי" מיוחד... לאחר הביאור על הפסוק "בטח בדד עין יעקב" בו החלה השיחה, עורר שוב כ"ק אדמו"ר שליט"א על גודל הנחיצות בפרסום מצוות 'הקהל'. הרבי שליט"א קישר גם הפעם מצווה זו לאושפיזין של היום שהוא אהרן הכהן: ענינו של אהרן הכהן הוא 'אוהב שלום ורודף שלום אוהב

כינוס צא"ח העולמי

15336 - Levi Freuden, JEM

את הבריות ומקרבן לתורה' וזהו בעצם תוכנו הפנימי של 'הקהל' - אהבת ישראל, והקירוב אל התורה - "ליראה את ה'". כאן גילה הרבי שליט"א דבר מיוחד באומרו שמכיוון שמוטל על כל אחד לפעול בהחדרת הענין ד'הקהל', חיפש הרבי שליט"א דבר שיוכל לפעול על עצמו לצורך זה, ועל כן, נהג השנה בשינוי מהשנים הקודמות ואחז את הלולב עם האתרוג במשך כל אמירת ה'הלל'.

כ"ק אדמו"ר שליט"א הסביר שמנהגו של הרבי הריי"צ היה לאחוז את הלולב בידו האחת כל סדר ה'הלל' ואילו האתרוג היה מונח בקופסת הכסף שלידי, והיה מוציאו ממנה כשהיה מגיע לנענועים [הרבי שליט"א הוסיף כי לכאורה יש לתמוה על כך שהרי ד' המינים רומזים על ד' אותיות שם הוי' (!) ואולי נהג כך הרבי הריי"צ מחשש שמא יישרט האתרוג...]. כיוון שכך נהג הרבי הרי"צ, נהג כך גם הרבי שליט"א כל השנים, וכמאמר חז"ל "דרב אחא בריה דרבא מהדר אתרי וחד (הדס שאינו בתכלית ההידור) הואיל ונפיק מפומיה דרב כהנא" - שהיה רבו - "שגם זה כשר". אך השנה, בכדי להדגיש את הענין ד'הקהל', שינה הרבי שליט"א ממנהגו זה ואחז את הלולב והאתרוג בכל אמירת ה'הלל'...

בהמשך, עורר הרבי שליט"א שוב על הפעילות בעניני 'הקהל' ואמר שכל מי שהוא בגדר "מלך" בקרב חוג

לכך צריך להיות קירוב ליבם באמצעות הסברה בדרכי נועם, ולהימנע מדיבורים מבהילים שרק מרחיקים יותר.

כ"ק אדמו"ר שליט"א ציין שלאחרונה נערך בארץ הקודש 'סקר' בו נשאלו יהודים האם מאמינים הם בה' והאם הם אוכלים כשר, ורובם ככולם השיבו שהם מאמינים בה', וכאשר אין לועגים להם הם אף מקפידים על כשרות. ממשאל זה, המשיך הרבי שליט"א, ישנה ראייה ברורה אשר באמצעות שכנוע וקירוב בדרכי נועם, ניתן להשפיע על אותם אלה שינהגו גם כלפי חוץ כפי שצריך, והמציאות מחייבת פעילות מיידית בשטח. ואף כי במשך השנים התרגלו העסקנים לפעול בעניינים צדדיים ולא בתחום זה, עליהם לקחת לצידם עסקן

מסויים; אב במשפחה, רב, מנהיג, מנהל בית חב"ד, או כל בעל השפעה אחרת, יפעל על השומעים אליו וירשום אותם כבר בימים אלו בכרטיסי ה'הקהל'.

כאן החל כ"ק אדמו"ר שליט"א לדבר על עניין נוסף באומרו שיש לנצל את ההתעוררות ד'הקהל' כדי לתקנו. הרבי שליט"א דיבר באריכות ובכאב על המצב במוסדות ובמפעלים שונים שהוקמו על מנת לעסוק בקירוב לבבות, ובמשך הזמן נטשו את תפקידם זה והחלו לעסוק בעניינים אחרים. הרבי שליט"א הוסיף שהמצב הוא מבהיל בשטח זה היות וחלקים גדולים בעם ישראל היו רוצים להתנהג כיהודים מקיימי מצוות אלא שרצון זה נשאר עדיין בפנימיות ואילו בגילוי הם רחוקים מכך, והמענה

770, שם קיבלו כיבוד קל, ולאחר מכן רוכזו בבית הכנסת הגדול. המוני הילדים מילאו את כל האולם, כך שכל הקהל נאלץ להישאר בחוץ ולראות ולשמוע את הנעשה בפנים באמצעות מערכת הגברה ומסך וידאו שהותקן בסוכה הגדולה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לכינוס בשעה 3:15 ותיכף התפללו תפילת מנחה. לאחריה קראו הילדים את שנים עשר הפסוקים. כשהרב הכט הודה לילדים וקרא לכולם למחוא להם כף, הצטרף גם כ"ק אדמו"ר שליט"א למחיאות הכפיים... הילדים שרו "ווי וואנט משיח נאו" ולאחר מכן פתח הרבי שליט"א בשלוש שיחות הקודש.

משנה שתפקידו יהי לעסוק בנושא זה לבדו למרות ה"האתכפיא" שהדבר דורש מן העסקן... הרבי שליט"א הוסיף שעל העסקן להעמיד לרשות אותו פעיל שתחתיו את כל שאר הצרכים הדרושים לו כדי שיוכל לפעול בשטח בחופשיות ובקלות.

יום שלישי, כ' תשרי ד' דחול המועד סוכות

היום בצהריים התקיים ב-770 כינוס צבאות ה' [כתוצאה מכך, בשעה שהרבי שליט"א נסע לביתו, יצא אד"ש מהפתח הראשי כיוון שבפתח הסמוך לחניה נכנסו הילדים לכינוס]. בתחילה, התאספו הילדים בסוכה הגדולה שליד

116199 יוסי מלמד, JEM

כ"ק אדמו"ר שליט"א האריך בדברים על "פקודת היום" של צבאות השם שהיא מצוות 'הקהל': על כל ילד להקהיל כמה שיותר ילדים אחרים, לדבר עימם ולעוררם ליראת השם. אחר כך למד כ"ק אדמו"ר ש ל י ט א הוראה מן האושפיזין של

היום - יוסף הצדיק, שאף שכל אחיו היו צדיקים נקרא רק יוסף בתואר זה, והסיבה לזה היא העובדה שיוסף חי את רוב חייו במצרים ובכל זאת לא הושפע מאנשי המקום ומהאווירה ששררה בה לרעה ואף קיים שם את כל מצוות ה'.

בסוף הדברים העיר כ"ק אדמו"ר שליט"א על התנהגותם של כמה מהילדים המשחקים ולא מקשיבים לנאמר, ואשר תפקידם של המדריכים הוא להשיגה על הילדים ולעזור להם להקשיב ולא להתרוצץ ביניהם ולהפריע להם בהאזנה...

הרבי שליט"א סיים בחלוקת ג' מטבעות לילדים. האחד לכל מטרת צדקה שירצו, השני לצורך פעילות ב'הקהל',

והשלישי עבור פעילות שתסייע בניצחון על היצר הרע. לאחר מכן הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן "ושמחת בחגך" ולפני כן "שיבנה בית המקדש".

הכינוס הסתיים בשעה 5:30 בערך.

השנה, הוקדמה חלוקת ה"לעקאח" לאורחים שלא קיבלו בערב יום כיפור והיא החלה כבר מהיום. זמן מה לאחר שהסתיים הכינוס יצא הרבי שליט"א לפתח הסוכה (כשהוא לובש מעיל עליון) והחל בחלוקת ה"לעקאח" שארכה כשעה.

ליל הושענא רבה

בשעה 7:30 בערב נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לבית המדרש הגדול לתפילת

הושענא רבה

15915 Levi Freuden, JEM

ליל הושענא רבה

15903 Levi Freuden, JEM

שהם האיים הרחוקים שאינם מחוברים לארץ.

הרבי שליט"א חזר ועורר שוב על בעיית החינוך היהודי (עליה דיבר אמש באריכות) ועל כך שאת עיקר העסקנות הציבורית יש למקד בנושא קירוב לבבות, כשהפעם מפרש יותר כ"ק אדמו"ר שליט"א את דבריו ומתייחס ישירות למפלגות הדתיות אשר אינן ממלאות את חובתן האמורה לעסוק בקירוב לבבות ועוסקות בעניינים משניים בחשיבותם ביחס לבעיה זו (בבחינת "נוטרה את הכרמים" אך "כרמי שלי לא נטרתי"). והיינו, שעל אף שפועלות הם בהשגת כסף לשיבות ואין לזלזל בדבר זה כיוון ש"תומכיה מאושר", הרי תפקידן העיקרי

ערבית, ולאחריה, ככלל לילה בחג הסוכות, אמר שיחת קודש. השיחה ארכה למעלה משעה.

במרכז הדברים עמד כ"ק אדמו"ר שליט"א על הצורך בהגברת השמחה שלא בערך לימים הקודמים. הרבי שליט"א ביאר ענין זה בהתבסס על הכתוב בשיעור התהילים היומי ה' מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים". והיינו, שבשונה מראש השנה בו יש לעבוד עבודה שלימה כדי לפעול את המלכת הקב"ה, היום נפעל העניין "מלכתחילה אריבער" (מתאים לאושפיזין של היום - הרבי המהר"ש) ועל כן כתוב ה' מלך בלשון עבר, והדבר גורם לשמחה בכל הארץ - "תגל הארץ", ואף ב"איים רבים"

י"ט תשרי

1.541.6 Levi Freuden, JEM

כ' תשרי

הוא לדאוג שילדי ישראל יולדו בטהרת המשפחה, וכאשר יגדלו יאכלו אוכל כשר ולא ילבשו שעטנז וכיו"ב בשאר ענייני החינוך החל מאמירת "מודה אני" ועד ל"אך צדיקים".

לאחר שיחת הקודש חולקו על ידי גבאי בית המדרש תפוחים לכל הקהל, בברכת "שנה מתוקה" (בהתאם להוראתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א לפני שנים אחדות לחזור ולהנהיג מנהג ישראל זה).

אחר כך נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א לביתו, וחזר משם כעבור זמן קצר. בשעה 1:00 ירד הרבי שליט"א לאמירת כל התהילים בציבור (בסיומה לא חילק צדקה כמנהגו בשנים האחרונות).

בשעה 3:00 בערך נסע הרבי שליט"א לביתו כשבידו הק' אגודת ערבות ה"הושענות".

במשך היום יצא לאור "קונטרס שמיני עצרת ושמחת תורה" המכיל מאמר ד"ה "וביום השמיני שילח גוי" שנאמר בשנת תשמ"א והוגה על ידי הרבי שליט"א השנה לקראת החגים הללו.

יום רביעי, כ"א תשרי "הושענא רבה"

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפילת שחרית כבשאר ימי החג

בשעה 10:00. עם סיום חזרת הש"ץ ירד מהבימה ועמד בצידה ליד שולחן קטן. הרבי שליט"א הסיר מעל הלולב את הטבעות העליונות (כנהוג).

כשהגיע להקפות ה'הושענות' הקיף כ"ק אדמו"ר שליט"א את בימת הקריאה שבע הקפות בהולכו אחרי הש"ץ, יחד עם כמנין מזקני אנ"ש. רק לאחר שסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א את ההקפות החל הקהל כולו בהקפת הבימה.

הרבי שליט"א עמד במקומו והביט לעבר הקהל עד שסיים אחרון המקיפים, רק אז הסתובב הרבי שליט"א חזרה אל הכותל והמשיכו בסדר ה'הושענות' ובשירת "הושיעה את עמך".

זמן מה לאחר התפילה יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א לפתח סוכתו וחילק "לעקאח" לאלה שלא קיבלו עדיין. בין העוברים היה מר בנימין נתניהו שגריר ישראל באו"ם. כ"ק אדמו"ר שליט"א שוחח עימו דקות מספר ובין היתר דרש ממנו להישאר בתפקידו הנוכחי באו"ם (הדברים פורסמו אף בעיתוני ארה"ב).

הרבי שליט"א "לעקאח" כ-10 דקות ולאחר מכן נסע לביתו.

הושענא רבה

17011_0011 Levi Freiden, JEM

מרגע לרגע הגביר ב"ק אדמו"ר
שליט"א את קצב התנועות בידי הק

עד שבאמצע הניף את ספר התורה ימינה ושמאלה

והשמחה היתה "עד לב השמים"...

יום שמחת לבו • שמע"צ - "ויעקב הלך לדרכו"

באיזה פסוק אוחזים (בתוך הרעש העצום באולם הענק...) כמו כן הונף (ליד כותל המזרח) דגל אדום בעת אמירת כ"ק אדמו"ר שליט"א את הפסוקים על מנת לשמור על השקט באותה שעה.

בשעה 8:45 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א להקפות. קהל אדיר מילא וגדש את חלל האולם בפירמידות שהגיעו כמעט עד התקרה... הרבי שליט"א עבר בשביל הצר שנוצר בתוך דוחס אנושי זה... בהגיעו למקומו על גבי הבימה הסתובב ותיכף לעבר הקהל ועודד את השירה בעוז רב משך דקות ארוכות. כנהוג כובד כ"ק אדמו"ר שליט"א באמירת כל פסוקי "אתה הראית" וכן בפסוק הראשון והאחרון בשתי הפעמים הנוספות של אמירת "אתה הראית".

בסיום הפעם הראשונה פנה הרבי שליט"א לעבר הקהל והחל לנגן את ניגון השמחה הידוע בהלהיבו את את השירה במחיאות כפיים קצביות משך זמן. בסיום הפעם השני החל הרבי שליט"א לשיר "על הסלע הרך"... לפני אמירת הפסוק "כי מציון" בפעם השלישית פנה הרבי שליט"א לכיון הרש"ג ובירר האם יוכל ללכת להקפות. הרש"ג ענה בשלילה ואז אמר הרבי שליט"א את הפסוק האחרון ותיכף הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א שוב אל הקהל והחל בניגון שמחה כשהוא מלהיב את השירה במרץ לא רגיל, וכך במשך כרבע שעה! כאן כבר החלה השמחה להרקיע שחקים... הרבי שליט"א הסתובב לכל העברים וכל פירמידה זכתה

אם נאמר על משהו כי "דל העט מלתארו" הרי שזה יהי' על השמחה העצומה שהיתה כאן השנה בשני ימי החג האחרונים במהלך ההקפות. גם כאלו שזכו להשתתף פעמים רבות בהקפות אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א מעידים אשר השנה הייתה שמחה שלא נמצא לה אח ורע באף שנה. על כן, כל מאמץ שיעשה כדי לשכתב רגעים נשגבים אלה "יחטא" למציאות בלשון המעטה... אולם "אין אתה בן חורין" ועל כן ננסה בקווים כלליים לתאר את אשר קרה כאן במהלך ההקפות שבימים אלו.

כשנכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת ערבית הניח את סידורו על גבי הסטנדר, פנה לעבר הקהל ומשך כשתי דקות הלהיב את השירה בשתי ידיו הק' כשהוא מסובבן בסיבוב מלא, בשמחה רבה.

בסיום התפילה איחל לקהל שלוש פעמים "גוט יום טוב" ובהחילו לנגן ניגון הקפות לאביו ז"ל, פנה לחדרו.

סדר ההקפות

השנה הוגבהה בימתו של הרבי שליט"א במעט וכן בימת ההקפות על מנת להקל על הצפיה ברבי שליט"א ובהנהגותיו בעת ההקפות.

חידוש נוסף השנה, על גבי שלטים (שהתחלפו מידי פסוק) נכתבו הפסוקים של "אתה הראית" כדי להודיע לקהל

מסתובב על המקום באיטיות ומתבונן
לכל הכיוונים.

מרגע לרגע הגביר כ"ק אדמו"ר שליט"א את קצב התנועות בידיו הק' עד שבאמצע הניף את ספר התורה ימינה ושמאלה והשמחה היתה "עד לב השמים"... אחר כך עצר כ"ק אדמו"ר שליט"א נישק את ספר התורה ובזאת נגמרה ההקפה. הרבי שליט"א חזר למקומו, בחזרתו צעק הקהל בהתרגשות רבה "יחי אדונינו מורינו ורבינו" ושרו תהא שנת חירות משיח לעידודו הנמרץ של הרבי שליט"א.

אחר כך התקיימו שאר ההקפות אף הן בשמחה רבה ועצומה.

בהקפה השני' השתתפו עסקנים משכונת קראון הייטס ושרו "שמח נפש עבדיך"... בהקפה שלישית הלכו אורחים מארץ הקודש וניגנו "וכל קרני"... ההקפה שלאחרי' היתה עבור אורחים מכל רחבי העולם ושרו את ניגוני הציפיה לגאולה: "ווי וואנט"... "עד מת"... "אידעלאך שרייט"... בהקפה החמישית נטלו ספרי תורה רבני ליובאוויטש והמספיעים שליט"א אז שרו "דין נצח"... בסיום הניגון צעקו כל הקהל בתחינה וזעקה "דין נצח" והרבי שליט"א הלהיב את הקריאה בצורה מיוחדת במינה. ההקפה השלישית היתה עבור אלה שיצאו לאחרונה מעבר למסך הברזל אז שרו "נייעט נייעט"... גם יושב ראש שכונת שמיר החדשה לעולי רוס' הרה"ח שלמה מיידנצ'יק ניגש להקפה זו.

ליחס מיוחד. כמו כן עודד הרבי בתנועות חזקות אנשים מסויימים, באופן מיוחד הביט הרבי על הזקנים שעמדו למרגלות הבימה ופניו קרנו בשמחה גדולה ועצומה. היו אף ניגונים שכ"ק אדמו"ר שליט"א השתתף בהם בפיו וכן כל מיני תנועות מיוחדות ומעניינות שהרבי שליט"א השתמש בהם: בעיצומה של השירה השעין הרבי שליט"א את ראשו על ידו כמי שנח וכשחיוך רחב על שפתיו רמז בכך לכמה אנשים (בהמשיכו בתנועה זו בתנועות ראש קלות) שיתעוררו...

בהביטו לעבר י. העכט משך הרבי שליט"א במגעבתו. לכמה אנשים סימן כ"ק אדמו"ר שליט"א בתנועות תמיהה על כך שאינם שרים ואחר כך עשה בידו תנועת ביטול. לד"ר וייס סימן הרבי שליט"א בחיוך רחב לבדוק את הדופק...

להקפה ראשונה הלך כ"ק אדמו"ר שליט"א וכנהוג הולכים אז גם זקני החסידים. הרבי שליט"א קיבל לידיו את ספר התורה הקטן והחל לצעוד לכיוון בימת ההקפות.

כ"ק אדמו"ר שליט"א היה ב"קירוב" מאוד ושפע חיוכים לכל הכיוונים. כמו כן קירב את ספר התורה לרבים בכדי שיוכלו לנשקו. בהגיעו לבימה ערך הקפה אחת סביבה באמירת הפסוקים.

אחר כך נעצר והחל לנגן את ניגון ההקפות הידוע. כ"ק אדמו"ר שליט"א אחז את ספר התורה באמצעו והחל מטלטלו קלות מצד אל צד תוך שהוא

התורה רוקדת

השמחה שיהודי משמח את התורה - אינה ע"י אמירת חידוש בתורה, היינו שמגלה בתורה "פנים חדשות", שע"ז נעשה ענין של שמחה, אלא, ע"ז שלוקח את הס"ת (כפי שהיא מכוסה במעיל) ומרקד עמה, שע"ז גם התורה ורוקדת, היינו, שגודל השמחה של היהודי, שהוא בעצמו נעשה "פנים חדשות", פועל תוספת שמחה בהתורה, עוד יותר מהשמחה ע"ז שמגלה פנים חדשות (חידוש) בתורה.

ליל שמחת תורה

כ"ק אדמו"ר שליט"א הורה לכמה אנשים ללכת להקפות, ביניהם: הרה"ח דב וולף, הרה"ח משה סלונים, הרה"ח לייב מוצ'קין ומר קופיל בכר.

כאן הגיע תורה של ההקפה השביעית האחרונה שאף בה מתכבד כ"ק אדמו"ר שליט"א. בנוסף גם לזקני החסידים ההולכים אף הם להקפה זו, התווספו גם ראשי ישיבות והנהלות תומכי תמימים (בהיות שנה זו שנת ה-90 להתייסדות הישיבה).

קודם צאתו החל לנגן ניגון ההקפות לאביו רבי לוי יצחק ז"ל.

ההקפות ארכו כ-3 שעות! והקהל הנרגש המשיך לשמוח בשמחת התורה כל הלילה. מאוחר יותר יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מחדרו והלך לבנין הספריה כשהוא מלהיב את השירה שליוותה אותו בדרכו, וגם לאחר שכבר נכנס פנימה מעבר לדלת הזכוכית.

יום חמישי כ"ב תשרי - "שמיני עצרת"

הייטט לשמח בבתי הכנסת ולהביא שם את דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א בעיקר בנושאים עליהם מרבה לדבר שהם "הקהל" ושמחת החג.

גם בהקפה זו היתה השמחה מרקיעה שחקים כבראשונה ובתוספת... ובעוד שהראשונה ארכה כ-10 דקות הרי שזו נמשכה קרוב ל-20 דקות!

בסיום ההקפה כשחזר הרבי שליט"א למקומו מההקפה, פרץ הקהל כולו בקריאה וברכה "חי אדונינו מורינו ורבינו". היתה זו תגובה טבעית על ההרגשה העצומה שהיתה בלב כל על הזכות העצומה שזכינו כ"ק אדמו"ר שליט"א לשהות במחיצתו ברגעים גדולים אלה.

בסיום סדר ההקפות שרו "עלינו לשבח"... ואחר כך "אל תירא"... אז הסתובב הרבי שליט"א אל הציבור והחל לשיר "כי אלקים יושיע ציון"...

בגמרא ששמיני עצרת הוא רגל בפני עצמו משום שהוא מחולק מן הימים שקדמו לו בשישה דברים שסימנם "פז"ר קש"ב". הרבי שליט"א ביאר ש"פז"ר הוא מלשון פזורה כאשר כל אחד יושב תחת גפנו ותחת תאנתו ואילו "קש"ב" עניינו התרכזות והקשבה אחת - "הקהל את העם גו' ליראה את ה'".

לאחר מכן ביאר כ"ק אדמו"ר שליט"א את הקשר בין האושפיזין של שמע"צ שהוא שלמה המלך והאושפיזין החסידי האחרון שהוא הרבי הרש"ב נ"ע: שלמה המלך המשיך את אור הקדושה בעולם דרך קבע בבניית בית המקדש, והרבי הרש"ב נ"ע בנה את ישיבת "תומכי תמימים" ובכך המשיך לעולם את אור החסידות הנלמד בה באופן של קבע.

בסיום ההתוועדות השתתף כ"ק אדמו"ר שליט"א בכינוס תורה שעתיד להתקיים לאחר החג. הרבי שליט"א אמר פלפול על המסופר בגמרא מסכת סוטה אודות אגריפס המלך שקרא בתורה וכשהגיע ל"לא תוכל לתת עליך איש נכרי" זלגו עיניו דמעות, אך החכמים שהיו במקום אמרו לו "אל תירא אגריפס, אחינו אתה, אחינו אתה", ומסיימת הגמרא אשר "באותה שעה נתחייבו שונאי ישראל כליה שהחניפו לאגריפס המלך".

הרבי שליט"א נעמד על כך שבמקום אחר בו מובא סיפור זה לא מוזכר הסיום "באותה שעה כו" וביאר שאין זו מחלוקת במציאות אלא שהיו אלו שני מקרים

בשעת לילה מאוחרת חזר הציבור מ"מסע השמחה" וקידוש ענק שנערך על השדרה המרכזית שברחוב איסטערן פארקוויי קידם את פניהם.

באותן השעות בהן נעדרו מהשכונה כל אותם אלה שהלכו לשמח, התקיימה התוועדות קודש של כ"ק אדמו"ר שליט"א בה השתתפו (כמידי שנה בהתוועדות זו) זקני החסידים ואלו שהלכו לבתי כנסת קרובים והספיקו כבר לחזור.

ההתוועדות שהחלה בשעה 9:00 והסתיימה כשלוש שעות לאחר מכן, נפתחה מתוך שמחה גדולה. תיכף כשנכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לבית המדרש והגיע למקומו, הורה ששליח הציבור יעשה קידוש ברבים ויוציא ידי חובה את כל הציבור. הקידוש אכן נעשה ואז לפתע החל כ"ק אדמו"ר שליט"א בניגון הקפות לאביו רבי לוי יצחק ז"ל. כעבור זמן מה, כשהשירה התלהטה, נעמד כ"ק אדמו"ר שליט"א מלוא קומתו ורקד בשמחה רבה מאוד כשהוא מוחא כפיים לכל הכיוונים ומגביר עוד יותר את השמחה.

גם בשיחות אחר כך הוקדש מקום נכבד למעלת השמחה האמיתית המתגלית בשמחת תורה בריקוד היהודי עם ספר התורה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א דיבר אודות הענין ד'הקהל' בהסבירו כי ב"שמיני עצרת" בולט הדבר במיוחד ע"פ הנאמר

לומר לחיים, ביניהם להרש"ד גאנזבורג. כשמילאו לו כוס גדולה חייך הרבי שליט"א חיוך רחב].

אך כאמור, השמחה הגדולה באה דווקא לאחר ההקפות. היה זה בסיום ההקפה השביעית כאשר כ"ק אדמו"ר שליט"א, במקום להחזיר את ספר התורה לארון הקודש, עלה במפתיע על גבי בימתו וכסספר התורה בידי הק' החל לשיר "ופרצת"... הרבי שליט"א רקד כך משך זמן ארוך בשמחה רבה ועצומה כשהוא מעלה את ספר התורה אל על ומורידו, שוב מעלו ומורידו, וכך פעמים רבות.

גם הלילה השמחה בשעות שלאחר ההקפות הרקיעה שחקים עד לאור הבוקר.

יום שישי, כ"ג תשרי "שמחת תורה"

בשעה 10:00 בבוקר נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת החג.

לאחר אמירת פסוקי ה"אתה הראת" ערך כ"ק אדמו"ר שליט"א - וספר התורה בידו - שלוש וחצי הקפות (כנהוג). לפתע מסר את הסידור שהחזיק בידי הקדושות להרה"ח לייבל ביסטריצקי והחל לנגן את ניגון השמחה הקבוע כשהשמחה הולכת וגוברת, עד שכעבור כמה דקות החל לרקוד במהירות גדולה ולהניף בידיו הק' את ספר התורה הקטן לכל הכיוונים.

בשתי פעמים שונות, ובכל פעם פסק החכמים שבאותו דור ביחס לאגריפס המלך היה שונה, וכפי שהדבר הוסבר באריכות על ידי כ"ק אדמו"ר שליט"א בכמה אופנים בהתוועדות הקודש.

הקפות ליל שמחת תורה

קרוב לשעה 1:00 אחר חצות נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א להקפות בבית המדרש הגדול.

אף היום היו ההקפות שמחות מאוד כבליל אמש ובעיקר בסיומן...

בהקפה הראשונה והאחרונה כובד כרגיל כ"ק אדמו"ר שליט"א והשמחה היתה גדולה באופן מיוחד, בפרט בהקפה השביעית שהיתה ארוכה אף מזו של אתמול! בהקפה זו (שלא כרגיל) החל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן את ניגון ההקפות לאביו ז"ל.

להקפה השניה הלכו העסקנים דקראון הייטס. להקפה השלישית הלכו האורחים מקנדה. להקפה הרביעית הלכו האורחים מכל ערי ארה"ב. בהקפה החמישית זכו אברכי הכולל מכל העולם ובהקפה השישית - מנהלי בתי חב"ד והשלוחים הפזורים ברחבי תבל.

[באחת מן ההקפות הצביע הרבי שליט"א לעבר אחד מן האברכים וסימן לו לעבור ולעמוד ליד הזקנים בסמוך לבימתו... הרבי שליט"א אף הורה לכמה

בשעה 5:00 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת מנחה בבית הכנסת הגדול, עלה על הבימה, הניח את סידורו על הסטנדר, ותיכף הסתובב שוב לעבר הקהל בהלהיבו בעוז את השירה.

[כך גם נהג מעתה כ"ק אדמו"ר שליט"א בהיכנסו לכל התפילות שהתקיימו בבית הכנסת הגדול - עד לז' מר חשוון].

בשעה 6:15 נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א להתנועדות הקודש. הרבי שליט"א הורה להכריז שהכל יטלו ידיהם לסעודה ויאמרו לחיים, אחר פנה בהצביעו לכל הכיוונים ואמר "זאגט לחיים" "זאגט לחיים"...

מכאן כמעט כל ההתנועדות עד לאמירת המאמר נסובה סביב המילה "לחיים" על פי תורת הבעל שם טוב שהקב"ה לא היווה את הבריאה פעם אחת, במשך ימי בראשית בלבד, אלא הוא מהווה, מחיה ומקיים אותה בכל רגע ורגע. וא"כ הרי שהקב"ה אף הוא - כביכול - אומר ברגע זה "לחיים", לכל יהודי ולכל פרט בבריאה. מכיון שכן וכיון ש"צדיקים דומים לבוראם" והרי "ועמך כולם צדיקים" - על כן יש להידמות לקב"ה באמירת "לחיים", ובפרט שאמירה זו נעשית על משקה שעל ידו "... יצא סוד" - שהוא מגלה את פנימיות הדברים שהיא חיותם הרוחנית.

כמו כן קישר הרבי שליט"א מילה זו עם "הקהל" בו נאמר "למען ישמעו... ויראו את ה'"גו' והלא "יראת ה' לחיים" - לפי

כשחזר למקומו ניגש הרה"ח יהודה קרינסקי חבר המזכירות לכ"ק אדמו"ר שליט"א אשר על פי השמועות ביקש בהזדמנות סגולה זאת ברכה עבור ה"דין נצח" וכ"ק אדמו"ר שליט"א אכן בירך ואף הורה לו לומר "לחיים" על כוס מלאה.

הקהל החל לשיר "דין נצח" וכ"ק אדמו"ר שליט"א הגביר השירה במחיאיות כפים כשעל פניו הבעת פנים רצינית ומיוחדת.

[קודם ההקפות הורה גם כ"ק אדמו"ר שליט"א לכמה וכמה לעשות קידוש ולומר "לחיים" ביניהם היה גם הד"ר ווייס הלה עשה קידוש על כוס מלאה ב"משקה" כ"ק אדמו"ר שליט"א מחא לו כף במהירות...]

כשהוציאו את ספר התורה מארון הקודש לקריאת התורה החל הש"צ (הרה"ח ר"י דוכמאן) לשיר את ההמנון המפורסם "והשיב לב אבות על בנים"... והרבי שליט"א עודד מאוד את הנגינה, במיוחד כאשר הגיעו לקטע המילים "נתגבר על העולם"... הלהיב כ"ק אדמו"ר שליט"א בחוזקה בהנפת ידו מלמעלה למטה פעמים רבות.

כנהוג נקראו כ"ק אדמו"ר שליט"א - ולהבדחל"ח - הרבי הקודם נ"ע, לחתן בראשית.

בסיום התפילה בירך הרבי שליט"א את הקהל בברכת "גוט יום טוב" ג' פעמים.

שהביטול שביראת ה', הוא הוא הממשיך בחיים.

הרבי שליט"א, קדיש (כך גם אמר בתפילת ערבית ובשאר תפילות היום).

בשעה 1:30 החלה ההתוועדות.

כפי שהוזכר פעמים מספר הרי שכ"ק אדמו"ר שליט"א אינו מרפה מהמבצע הקדוש של "הקהל" - היינו לאחד יהודים עוד ועוד למטרה האחת של "ליראה את ה'". גם השבת במשך חלקה הגדול של ההתוועדות הזכיר הרבי שליט"א כמה פעמים ענין זה, וקישרו לכמה ענינים אחרים בתורה בבארו בדרך נפלאה את הנקודה המשותפת בכל אלו:

המשמעות הכללית של "הקהל" הינה לבטל את כל החילוקים והמחיצות ולהביא את כלל ישראל "אנשים נשים וטף" להתאחדות במציאות אחת של "ליראה את ה'". דבר זה אנו מוצאים בכמה ענינים בתורה, ולכל לראש בפרשתינו - תחילת התורה - במאמר הכתוב "בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ", אשר בפסוק אחד כלולה בריאת העולם כולו. על דרך זה מצינו גם כן בשאר ששת ימי המעשה, ולדוגמא במאמר "תדשא הארץ דשא", נבראו - וממילא נכללו - כל סוגי הדשאים הצומחים אף כי נאמרו בפסוק אחד ויחיד.

כ"ק אדמו"ר שליט"א הוסיף להסביר כי מכיוון ש"אסתכל באורייתא וברא עלמא", הרי שיש למצוא ענין זה גם בתורה. והנה אכן רואים דבר זה בתורה, אשר על אף שהתורה מכילה תרי"ג מצוות על כל פרטיהן, הנה כל מצוות אלו

אחר כך אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א "דברי אלוקים חיים" על ד"ה "ביום השמיני עצרת וגו'".

בסיום אחת השיחות הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א לאחד לומר "לחיים". הלה עשה תנועה כמבקש לומר שכבר מאוחר (...) כ"ק אדמו"ר שליט"א נטל את השעון שהיה מונח בסמוך אליו על גבי השולחן, והראה לו כי יש עוד זמן... אחר כך הראה כ"ק אדמו"ר שליט"א את השעון לכל הקהל ואמר שיש עוד זמן ועל כן שיזדרזו לומר "לחיים"....

כשהסתיימה ההתוועדות (בשעה 5) בירך כ"ק אדמו"ר שליט"א ברכת המזון. אחר כך התפללו תפילת ערבית בסיומה הכריז הרבי שליט"א שלוש פעמים "גוט שבת" בהנפת ידו והחל לנגן את ניגון ההקפות לאביו ז"ל.

אחר, הלך הרבי שליט"א לבנין הספריה.

שבת קודש פרשת בראשית כ"ד תשרי, אסרו חג מברכים החודש מר-חשון

בשעה 8:30 בבוקר נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לאמירת התהילים, בכניסתו שרו "מארש נאפוליון" וכשהגיע למקומו הסתובב הרבי שליט"א לעבר הקהל והלהיב את השירה בעוז משך כשתי דקות. בסיום כל אחד מן הספרים אמר

למכור (כנהוג מידי שנה) את העליות
כשהוא לובש שטריימל ומספר לפני כן
מעשיה.

הרה"ח יהושע פינסון עלה על הבמה
ומכר את העליות. קודם לכן נתן לו כ"ק
אדמו"ר שליט"א כמה עוגות. כשסיים
הגבאי את המכירה פתח כ"ק אדמו"ר
שליט"א בניגון ההקפות לאביו ז"ל.

בהמשך היו גם ביאורים מאירים
בשיעורים הקבועים. יצויין רק ההסבר
בהערות על הזוהר כאשר הרבי שליט"א
בחר בקטע המספר על רשב"י שאסף
את כל החבריא וכולם יחד ליקטו עניינים
מן התורה נביאים כתובים ומדרשים וכו'
(שזו היסוד לענין תיקון ליל שבועות). אף
כאן היה ההסבר סביב לנקודת 'הקהל' -
קיבוץ אנשים וקיבוץ ענינים בתורה.

בהקשר זה הזכיר הרבי שליט"א את
פסק דינו של אדמו"ר הזקן, אשר חובתו
של כל אחד ואחד ללמוד את כל התורה
כולה, ומי שלא למד יתגלגל שוב דור נוסף
על מנת להשלימה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א הוסיף: מכיון
שאנו נמצאים בדור האחרון של הגלות
הרי שלא יהיה דור נוסף בכדי להשלים
החסר, ועל כן **"כ'אפט אריין אידן"** (חיטפו
יהודים) ולימדו את כל התורה כולה, פשט
רמז דרוש סוד!...

לאחר ההתוועדות הקצרה (יחסית)
שהסתיימה בשעה 4:00 התפללו תפילת
מנחה.

כלולות בעשרת הדברות. כמו כן הוא גם
בעשרת הדברות עצמן - הכלולות בשתי
הדברות הראשונות "אנוכי" ו"לא יהי'
לך", שהן כנגד רמ"ח מצוות עשה ושס"ה
ל"ת. גם שתי דברות אלה נכללות במילה
הראשונה - "אנוכי", אשר אף היא נעוצה
כבר באות א' העומדת בראשה. ואילו
אות א' עצמה אשר תחילת כתיבתה היא
בנקודה קטנה - נכללת בה.

אמנם, ביאר כ"ק אדמו"ר שליט"א
- אצל הקב"ה הדבר מתחיל מלמעלה
למטה, משום שהוא הינו מציאות אחת
ויחידה שממעל לכל הפרטים, ולכן גם
סדר העולם נברא כך בצורה של כלל ופרט.
אך בעבודת האדם הסדר צריך להיות
הפוך, היינו שיש לאסוף את כל פרטי
העולם ולאחדם תחת הנקודה הבסיסית
של "ליראה את ה'".

הדבר מודגש בעיקר - ולכן גם נדרש
במיוחד - בימים אלו בהם נתקיימה
מצוות 'הקהל' כפשוטה - להקהיל את כל
העם ולאחדם ביראת השם.

הרבי שליט"א ביאר, כי כיון שחודש
תשרי הינו חודש כללי, כמבואר, וממנו
ומההשפעות הרוחניות שבו בכח ישראל
לעבוד את עבודתם במשך השנה כולה
- לכן גם נתינת הכח לעבודה זו בעניני
'הקהל' ניתנת עתה בחודש תשרי, אבל
העבודה וההתעסקות בה צריכה להמשך
על פני כל השנה...

אחר השיחה השניה הזמין הרבי
שליט"א את הגבאי של בית המדרש

”נח“ מספרת התורה את סיפור המבול, ויש להבין לכאורה מהו הקשר בין מאורע שלילי זה לבין שמחת תורה?

כ”ק אדמו”ר שליט”א ביאר, כי הקשר קיים במשמעות המבול כפי שנכתב בתורה עוד לפני בריאת העולם, שכן התורה הרי ”קדמה לעולם“. ויש להבין איך מוזכר המבול בתורה עוד לפני החטא עצמו - והרי בכך לכאורה נלקחת הבחירה מידי הנבראים!

אלא שהמבול בתורה ענינו הוא למעליותא, והיינו השפעה ללא מעצורים, והדבר יכול להיות גם בדברים טובים. ועל דרך המבואר בתורת החסידות על יעקב ועשו האמורים בפרשה, שגם ענינו של עשו כפי שהוא ”בפרשה“, בתורה - עניינו למעליותא.

יתירה מזו - הוסיף הרבי שליט”א - לא רק כפי שהדברים בתורה המבול

בצאת כ”ק אדמו”ר שליט”א מן התפילה החל שוב לשיר את ניגון ההקפות לאביו רבי לוי יצחק ז”ל.

בטרם צאתו הכריז הגבאי על זמן ההתוועדות השניה, בשעה 6:15.

ההתוועדות השניה כהמשך לשמחת תורה.

בפתח ההתוועדות נטל כ”ק אדמו”ר שליט”א את ידיו הק’ לסעודה והורה להכריז שהכל יעשו כן. אחר כן החל הרבי שליט”א לנגן את ניגון ההקפות לאביו ז”ל. (בכלל הניגון הזה הושר רבות במשך החודש הזה כשפעמים אין ספור החל הרבי שליט”א עצמו בניגונו. רושמי הרשימות אומרים כי הדבר אירע כבר יותר מ-20 פעמים).

הרבי שליט”א אמר כי יתחיל עתה לבאר את אשר קראו בתורה לפני זמן מה בתפילת המנחה, בפרשת ”נח“: בפרשת

כי "התאוה מביאה לידי חימוד והחימוד מביא לידי גזל כו' ואם עמדו הבעלים בפניו להציל ממונם או מנעוהו מלגזול - יבוא לשפכות דמים". ועל פי זה יוסבר מדוע חומרה כה גדולה לגזול שוה פרוטה כנוטל נפש, משום שדרך זו של גזילת ממון - מובילה את האדם לרציחת נפש...

היו גם ביאורים נוספים - אחרים - מאירים בדרך לימודם והסברם. כמו העיון המעמיק בנושא מצוות 'הקהל' (שאינו יורד מסדר היום...) בשאלה מדוע לא נעשה עד היום בזה "זכר" למצוות 'הקהל', וכפי שהוא נעשה במצוות רבות אחרות.

ונקודת הביאור בהסברה נפלאה, איך שגם כיום בעצם, ניתן לקיים את עצם המצוה, (אם כי ללא תנאים בשלימותם), אשר על כן לא נעשה זכר למצוה זו.

כל זה ועוד בענין, נאמר כהשתתפות בכינוס התורה שאמור להתקיים מחר.

הרבי שליט"א הזכיר וזירז פעם נוספת על כמה עניינים מעשים כגון השתתפות האישי של כל אחד ב"קרן השנה".

הקפדה ושמירה על סדרי הלימוד בשיעורים היומיים בחומש תהילים ותנאי כפי שנקבעו על ידי הרבי הקודם נ"ע.

ו... 'הקהל', חובתו האישי של כל אחד לתרום בגופו ובנפשו לפעילות זו. הרבי שליט"א הוסיף, כי עניין זה אמור ביחס לכל אחד ואחד אישית. זוהי אף ההוראה הנלמדת מבריאתו של אדם

למעליותא, אלא גם כפי שהיה כפשוטו בפועל. שהרי בתחילה ירדו מי המבול כגשמי ברכה, ובאם היו חוזרים בתשובה ה' המבול למעליותא (וזאת אף שאותו הדור חטא כבר, ואף שנוח בנה את התיבה 120 שנה והזהירם מן המבול).

הרי שהשאלה מעיקרא ליתא, וכל המבול לגריעותא היה משום שהקב"ה רוצה שכפי שהדברים למטה בעולם המעשה יהיה גם מצב של גריעותא. ומצד "נורא עלילה על בני אדם", כדי שיהודים יחטאו, יהיו בגלות, ואחר כך בכח התשובה יצאו מן הגלות. וכמבואר על הכתוב "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול".

בהמשך השיחות התייחס כ"ק אדמו"ר שליט"א לשיעור הרמב"ם היומי בהלכות גזילה (פרק א הלכה יג) "כל הגוזל את חברו שוה פרוטה כאילו נוטל נשמתו ממנו".

הרבי שליט"א הקשה בשתיים: א. היתכן לומר כי בגזילת פרוטה אחת כאילו נוטל נפש! ב. אם כן, אדרבה, איך בהחזרתה של הפרוטה השיב גם את הנפש?

הרבי שליט"א הזכיר את תירוצם של התוספות ב"בבא מציעא" - כי פעמים שהאדם רעב מאוד ואין לו במה לקנות אוכל. אך הרבי שליט"א לא קיבל הסבר זה בדברי הרמב"ם, משום ש"התורה על הרוב תדבר..."

כ"ק אדמו"ר שליט"א ביאר זאת על דרך המובא בהמשך הלכות הרמב"ם,

חלוקת כוס של ברכה במוצאי שמחת תורה (בכל שנה ובמיוחד השתא), קובעת לה "ברכה" בפני עצמה... קהל האדירים שנוהג להשתתף באותה חלוקה מגיע ללא גוזמא לכיתר מרבבה... מתוכו רבים הנוהגים לבוא מידי שנה בטיסה מיוחדת מאזורים אחרים בארצות הברית!

והדבר מתאפשר להם ללא קשיים מיוחדים שכן החלוקה נמשכת שעות ארוכות, והיא מתחילה עם סיום ההתועדות - כמה שעות לאחר צאת השבת... השנה לדוגמא נמשכה החלוקה כ-5 שעות!

כך שבמשך שעות שעות, כמעט עד עלות השחר, עומד כ"ק אדמו"ר שליט"א ומחלק מיינו ומשפיע מברכתו לקהל הזורם ללא הרף וללא הפוגה.

מבין הבאים, רבים מאוד שאינם נמנים על קהל חסידי ליובאוויטש, המשתייכים לכל גווי הקשת היהודית. החל מבני צרות חסידיות אחרות, וכלה ביהודים

הראשון יחידי בעולם, שאף הוא כינס את כל הנבראים ואמר להם "בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני הוי' עושונו". והרי מבריאתו של אדם הראשון יחידי, למדים שחייב אדם לומר בשבילי נברא העולם. הרי, שגם עליו יחידי בעולם מוטלת כאמור החובה לקרוא בשם ה' ולהביא את כל הברואים למצב של "בואו נשתחוה" - ליראה את הוי'.

כאן הצביע כ"ק אדמו"ר שליט"א לעבר הקהל ואמר: "בשביל יהודי זה היושב בברוקלין בשנת תשמ"ח - נברא אדם הראשון יחיד כדי ללמדו שחייב כל אחד לומר בשבילי נברא העולם - ולפעול בכל העולם "הקהל"!"

בסיום התועדות הקודש המעוררת, בירך כ"ק אדמו"ר שליט"א ברכת המזון על הכוס, ולאחר תפילת ערבית הבדיל עליה. תיכף אחרי ההבדלה, החל כ"ק אדמו"ר שליט"א בחלוקת "כוס של ברכה".

הרבי משוחח עם הרב אברהם העכט

משך זמן כה ארוך, אין לה אה ורע באף הזדמנות אחרת.

וכפי שהדברים תוארו בהזדמנות קודמת (- מוציא ראש השנה) ועוד יותר מכך - היו פניהם בפעם זאת...

בסיום חלוקת ה"כוס של ברכה" שוב "ברכה" לקהל כולו... "כ"ק אדמו"ר שליט"א נפנה למיקרופון: "שיהיה בהצלחה רבה בכל ענייני "הקהל את העם האנשים נשים וטף", לפעול שיהי "ליראה את ה...". ויהי רצון שכל זה ימהר את סיום הגלות ויביאנו לגאולה, שהיא התכלית של ענין ה"הקהל" - "ואתם תלוקטו לאחד אחד", וה' יוציא את כולנו מהגלות ונלך כולנו לארץ הקודש ולבית המקדש (וקודש הקדשים) שבירושלים עיר הקודש, ובאופן של "לא עיכבן אפילו כהרף עין", ובשמחה וטוב לבב כלשון הכתוב "כי בשמחה תצאו".

כאן הסתיימו שבעת ימי החג, ושבת קודש "איסרו חג" שלאחריהם, כשהם

שאינם שומרי מצוות ובעלי משרות מכובדות בארצות הברית. כולם באים לקבל מכוס היין ולזכות לברכתנו של "כ"ק אדמו"ר שליט"א בת שתי המילים: "לחיים ולברכה"...

כאמור, אצל רבים מאלו הפך כבר הדבר למנהג קבע מידי שנה בשנה.

במבט שטחי נראה כי החלוקה מתנהלת בשטף וכפי שצויין לעיל, אך למעשה מי שנכח מקרוב, יודע כי הסיפורים והמופתים ה"מתגלגלים" במשך החלוקה מגיעים לאלפים ממש... בין אם זה כאשר יהודי פלוני זקוק לברכה מסויימת עבור עצמו או אחד מבני משפחתו, או עניינים אחרים הקשורים בעבודת הכלל של אותו פלוני העובר, אשר במשך אותן שניות ספורות מספיק הוא לקבל כמה הוראות פרטיות בנוגע לעבודתו בתוספת ברכה מיוחדת ובקבוק "משקה" וכו'...

גם השמחה העצומה שאותה מלהיב, מעודד ומלווה הרבי שליט"א ברציפות

של כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתנועדות
הקודש ובחלוקת כוס של ברכה.

בחודשים האחרונים חלה במחלה
ממארת ל"ע, ובלילה אחר חצות שבק
חיים לכל חי. ת.נ.צ.ב.ה.

הלוויתו התקיימה בשעה 2:30 והמונים
רבים באו לחלוק לראש הישיבה, הגאון
החסיד ז"ל, כבוד אחרון.

אחר הצהריים התקיים ה"כינוס תורה"
בבית המדרש הגדול למטה בהשתתפות
רבנים וגדולי תורה שהשמיעו פלפולים
רבי תוכן בתורה ובחסידות.

שמו של ראש הישיבה ז"ל - שאף
אירוע זה היה אחד מן המפעלים שעמד
בראש ניהולם - הוזכר פעמים רבות
על ידי גדולי התורה הרבנים שליט"א
שהכירוהו מקרוב.

יום שני, כ"ו תשרי

לאחר תפלת המנחה היום - חלקו
השני של ה"כינוס תורה".

שלא כרגיל התפלל היום כ"ק אדמו"ר
שליט"א תפילת ערבית (בשעה 7:45)

עשירים וגדושים בשפע אלוך-רוחני
רב ו"ברכה עד בלי די" אותם העניק לנו
ביד רחבה כ"ק אדמו"ר שליט"א בכל
ההתנועדות, שיחות הקודש, הברכות
הכלליות והפרטיות (העולות במספרן
לעשרות!) - במשך החודש המושבע
במועדות וימים טובים.

אמרנו "סיום", אבל האמת היא כי זהו
רק שם המושאל... ולמעשה זוהי נקודת
הפתיחה: נקודת הפתיחה לכל השנה
כולה והעבודה המוטלת על כל אחד ואחד
“עבודת המטה”, - “דירה בתחתונים”...

יום ראשון, כ"ה תשרי

בבוקר פשטה הידיעה המעציבה
על פטירתו של הרה"ג הרה"ח רבי
מרדכי מנטליק ז"ל, מי שהיה עד ליזמו
האחרון ראש ישיבת "תומכי תמימים"
בליובאוויטש - 770. ראש הישיבה ז"ל
זכה במשך עשרות שנות כיהונו בתפקידו
זה, להדריך אלפי תלמידים לתורה
וחסידות.

הרב מנטליק ז"ל שימש גם בקודש,
במשך עשרות בשנים כ"שר המשקים"

יחידות לתלמידי התמימים

בסיום היחידויות

להכניס את ספר התורה לבית הכנסת "בית מנחם" שבכפר חב"ד, אלא שהשנה הביאו במיוחד לחצרות קודשינו (בשני חלקים, כהוראת רב) על מנת לסיימו כאן, וכן... בכדי לכבד את כ"ק אדמו"ר שליט"א בכתיבת סיומו...

בעוברו ביום א' השבוע בחלוקת הדולרים אמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א כי אינו רגיל בכגון דא, ועל כן שלא יתרעם עליו על כך שאינו מוכן לקבל את הזמנתו... ובנוגע לסיום הספר שיתיעץ עם רב בכפר חב"ד.

כשעבר היום ב"יחידות" שאלו הרבי שליט"א מה עם ספר התורה! רבי זושא השיב כי הרבי שליט"א הלא הורה לשאול רב בכפר חב"ד ועדיין לא הגיע לשם...

אך כ"ק אדמו"ר שליט"א השיבו כי היות וספר התורה כבר כאן שסיימו כאן ביום חמישי בערב, לאחר שיחזור מן האוהל (-ביום חמישי) ושיקראו בו ביום שישי (- ראש חודש) ושבת קודש שלאחריו, ושתהיה שבת שמחה...

לפני ה"יחידות" לאורחים שהחלה בשעה 8:00 בבית המדרש הגדול למטה.

דברי הקודש ב"יחידות" נמשכו 600 דקות. אחרי השיחה ניגשו המוני האורחים בזה אחר זה, מסרו את הפנ"ים לכ"ק אדמו"ר שליט"א וקיבלו כל אחד דולר כשליחות מצוה. תהליך זה נמשך כשעתיים.

לאחר מכן נכנסו ליחידות בפני עצמה חתני הבר מצוה ובני משפחותיהם. אחריהם החתנים והכלות, ואחרונים נכנסו התמימים והתלמידים השלוחים.

כל סדר היחידויות הסתיים בסביבות השעה 12:00 בלילה.

להלן "על קצה המזלג" מן התקריות המיוחדות שאירעו במהלך חלוקת הדולרים:

הרה"ח רבי זושא ריבקיין מכפר חב"ד החל בשנת תשמ"ו בכתיבת ספר תורה. בשעתו הורה לו כ"ק אדמו"ר שליט"א

שנת תשמ"ח בשמחה מיט א ברייטסטן
אופן. כ"ק אדמו"ר שליט"א חייך והשיב
כי צריך להמשיך את כל הענינים מיט א
ברייטסטן אופן.

בסיום ה"יחידות" נטל כ"ק אדמו"ר
שליט"א שתי חבילות פנ"ים בידי ונסע
לביתו.

[הסיפור שהתפרסם מיד בצאתו של
רבי זושא מן היחידות, הביא עימו שמחה
גדולה והכל ציפו לבאות...]

הרה"ח יוסף סלומון מכפר חב"ד נתן
לרבי שליט"א ספר תניא שהודפס בביתו
של רבי מנחם מענדל מהורודוק בעיה"ק
טבריה. כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לו דולר
נוסף עבור ההוצאות.

כשניגש הצלם ר' לוי יצחק פריידין
אמר הלה לרבי שליט"א כי הוא מילא את

כ"ט תשרי

"די וועג האט איבערגעמאכט"

מזוי מהות הנסיעה לרבי? • "אלוקות
בפשיטות" היכן? • איזהו ה"גוי" היותר חזק?
התועודות מיוחדת מפי הרה"ח ר' ישראל פרידמן ע"ה

ישנו עניין גדול אצל הבחורים שהם נוסעים לרבי מדי שנה. זהו עניין נעלה ומהותי אשר נוגע לעצם הנפש ולחזיון ההתקשרות לרבי.

ויש להבהיר, מה פשר עניין הנסיעה לרבי? ומהי המהות והתנועה שבזה? בפשטות, כבכל נסיעה שהיא, זה מסתכם בלצאת ממקום אחד ולנסוע למקום אחר - "נסעה ונלכה".

אך בכדי להבין את העומק שבתנועה זו נקדים בסיפור:

היה יהודי תלמיד חכם גדול ושמו הרב רפאל המבורגר - בעל ה"תורת יקותיאל". כאשר נתבקש לבוא ולהתמנות לרבה של העיר המבורג, עבר אצל ר' אהרון הגדול מקרלין, מתלמידיו הגדולים של המגיד ממעזריטש.

כאשר נפגש איתו, הציע לו ר' אהרון מקרלין שהיות ובדרכו להמבורג עובר הוא הרי דרך מעזריטש, אזי שיזכה ויכנס אל רבו הרב המגיד ששוכן שם. כמו כן הוסיף ר' אהרון, שיתן לו מכתב המלצה להציג בפני המגיד. ר' רפאל נאות והניח את המכתב בכיס אך לא בדיוק הביט במה שנרשם בו.

בהגיעו אל המגיד, הגיש לו את המכתב, המגיד פותח וקורא, מרים את עיניו אל ר' רפאל, מחזיר מבטו אל מכתב וקורא שוב בתמהון, במכתב נרשם בזה הלשון "מכף רגל ועד ראש אין בו מתום [מלשון תמימות]" (ישעיהו א', ו').

פסוק שמשמעותו היא שבכל כולו אין מקום אחד מושלם וטהור... ר' אהרון בכותבו זאת כיוון שהמגיד יתן לר' רפאל דרך תיקון.

מביט המגיד בר' רפאל שוב ואומר "איך זע ניט" - אני לא רואה, ולאחר הרהור קל הפטיר "די וועג האט איבערגעמאכט" - הדרך שינתה אותו. זאת אומרת שהדרך לרבי, הנסיעה לרבי - משנה את המהות ממש "די וועג האט איבערגעמאכט" עצם הנסיעה לכשלעצמה משנה את הנוסע.

מדוע? מהו הדבר הגדול והשינוי שישנו בעצם הנסיעה? ובכן, הנסיעה לרבי איננה תלויה במרחק מייל ופרסאות, כפי שהתבטא הרבי פעם, שישנם כאלו שבאו לפה ממרחק אך עדיין אינם כאן... הנסיעה היא אינה רק טלטול הגוף ממיקום למיקום, אלא הרבה מעבר לזה. הנסיעה היא תנועת נפש, פשוט לצאת ממקומך, מאיפה שאתה מונח ולנסוע לרבי, להתבטל ולהכניס את הנפש לרשות הרבי.

בגמרא במס' פסחים מובאת הברייתא "עד שבא ר"ע ודרש את ה' אלהיך תירא - לרבות תלמידי חכמים". היינו שרבי הוא אלוקות, ממשמעות "אלוקיך" משמע "תלמידי חכמים".

ישנה שיחה ידועה בה הרבי מסביר ש'רבי' הוא אלקות, עצמות ומהות, המלובשת בעולם הזה הגשמי "איש האלוקים". הרבי, נשיא ישראל בדורו,

על פי זה נבין את גודל עניין הנסיעה לרבי, אך לצורך כך יש להקדים, עכ"פ בקצרה, עניין עיקרי בחסידות. בכמה מאמרים של הרבי מבואר העניין המובא בקבלה שלפני הצמצום היה "אלוקות בפשיטות, ועולמות - ישות - בהתחדשות", ולאחר הצמצום נהיה "עולמות - ישות - בפשיטות ואלוקות בהתחדשות".

הוא הממוצע המחבר בין אלוקות לגשמיות "עומד בין הוי' וביניכם", כשם שזהו במשה רבינו בדורו כן הוא אצל רבי - נשיא ישראל בדורו.

ישנו סיפור מעניין בקשר לזה. המושג "רבי" נתחדש בימי אדה"ז. בתקופה זו היה ויכוח גדול בין אדמו"ר הזקן לבין ר' ברוך ממעז'בוז' - נכדו של הבעש"ט הק', על דרך ועניין החסידות.

לאחר פטירת המגיד, על פי הוראתו, מונה אדמו"ר הזקן מפאת חביבותו, להיות בראש "החבריא קדישא" - תלמידי המגיד. פעם אחת ערך אדמו"ר הזקן אסיפה אודות מגבית בנוגע לפדיון שבויים, והפליא בדברים מעוררים במעלת וחשיבות המגבית. ר' ברוך לא הסכים לגמרי לדעתו של אדמו"ר הזקן, ובמהלך הדברים פנה אל אדמו"ר הזקן בתמיהה "האם גם בימי מרדכי הייתה מעלה זו שהנך מתאר?" השיב

לו אדמו"ר הזקן "רואים אתם? אפילו פעטער ברוך (הדוד ברוך) השווה אותי למרדכי בדורו".

אדמו"ר הזקן הדגיש בזה את עניינו של רבי. היינו שזוהי מהותו של רבי גם בדורות אלו - נשיא ישראל בדורו הינו כמשה רבינו בדורו, וכפי דברי הרבי כמה פעמים.

פירוש הדבר - כבר לפני הצמצום, אז "עלה ברצונו להוות העולמות, שיער בעצמו בכוח מה שעתיד להיות". כלומר, הקב"ה ברא "עולמות" עוד לפני הצמצום כיוון "שלמעלה אין כוח חסר פועל" וברגע שיש "שיעור בכוח" אזי ממילא ישנם גם בפועל, אלא שלאחר הצמצום נבראו העולמות בבחינת מציאות גשמית.

הם רואים אלוקות בפשיטות "וכמו נשיאי חב"ד". ואכן כך הוא אצל הרבי, אצלו האלוקות היא בפשיטות והיא ניכרת במוחש כפי האמת.

אך לעומת זאת אצלנו, האלוקות אינה ניכרת מספיק אלא דווקא ה"ישות" שלנו ניכרת ותופסת מקום משמעותי.

על כן יש לדעת, כאשר חסיד נוסע לרבי אזי הוא בתנועת נפש מוחלטת שיוצא ממקום "ישות בפשיטות" אל מציאות אמיתית של "אלוקות בפשיטות", אצל הרבי צריכים להתבטל ולהיכלל במהות ובחיים של "רבי" - "אלוקות בפשיטות".

במה זה מתבטא בפועל? באמצעות קיום ההוראת של הרבי לתמימים, שמירת הסדרים כדבעי בלי שום

אם כך יוצא, שלפני הצמצום כל עניין ה"עולמות" היה "בהתחדשות", היינו בלא מציאות של ממש, ולעומת זאת האלוקות הייתה "בפשיטות", ניכרת במציאות קרובה וממשית. ממילא רצונו הק' של הקב"ה היה בשלמות. אך לאחר הצמצום נשתלשלו העולמות למציאות כביכול ממשית "בפשיטות" ולעומת זאת האלוקות נהייתה "בהתחדשות" - מציאות מרוחקת עד כי אינה ניכרת, וממילא רצון הקב"ה לא תמיד מורגש ולא תמיד מיושם.

אך יש לדעת שאצל הרבי האלוקות בפשיטות גם בעולם הזה הגשמי, וכל גדרי העולם הם "בהתחדשות" בלי מציאות אמיתית, כפי דברי הרבי במאמר "ונגלה כבוד ה'" בתשט"ו עפ"י המבואר בקבלה שיש כאלו "שלא ננעל בפניהם הפרגוד" שבעודם בעולם הזה

אותך". השיב ר' שמואל "רבי, מיין גוי איז שטארקער פאר אייער גוי" הגוי שלי חזק יותר מהגוי שלכם...

מיהו הגוי? הגוי הוא היצר הרע המפתה. היינו שאל הרבי נוסעים בכדי לשבר את הגוי והישות שלנו, ובוודאי כאשר הוא בתוקפו, כי אצל הרבי "האלוקות בפשיטות" וממילא הישות וההגבלה מסתלקת ונחלשת עד כי לא ניכרת.

וממילא זוהי תנועה עיקרית אצל חסידים בכלל ואצל תמימים בפרט, לצאת ממקומך ולנסוע אל הרבי, להתבטל אליו, כדוגמת קול השופר שאמנם הוא עניין אחר מהשופר עצמו, אך אין לו מציאות ממשית בפני עצמו וכל מציאותו היא השופר. כך אנו צריכים לבוא ולהתבטל אצל הרבי.

לבקש ברכה זה עניין נעלה, אך עיקר הנסיעה לרבי עניינה להתחזק ולהתדבק באמת ולחיות חיים במציאות של מקום הרבי, להתמסר לעבודת התמימים בלי שום הגבלות וללא הרגשת חיבות ל"גוי אשר בקרבך" אלא לקיים רצון הרבי באמת ובתמים.

לחיים תמימים! לחיים ולברכה.

גריעות ובלי פשעטלאך, פשוט לזכור שהסדרים הם של הרבי. אפילו לא של ההנהלה, הם של הרבי.

אלא שלפעמים זה קשה, היצר הרע משכנע בכל מיני תירוצים שונים ומשונים, אפילו כביכול מצד הקדושה של "מבצעים" וכד' וממש תופס את הראש ומבלבלו בחוזק.

אזי בשביל זה צריך לנסוע לרבי להוריד את ה"פשיטות" של היצר הרע, ולחיות בפשיטות של אלקות ורבי.

לזה מתקשר הסיפור אותו סיפר הרבי באחרון של פסח תשי"ח ודיבר עליו רבות. החסיד הנודע ר' שמואל מונקס בתחילת דרכו החליט לנסוע פעם ראשונה אל אדמו"ר הזקן ולתהות על עניינו ומהות דרכו.

הוא הגיע לליאזנא בשעת לילה מאוחרת, ועשה לעצמו סימן כיצד ידע היכן הוא ביתו של אדמו"ר הזקן. כאשר יראה בית מואר כנראה זהו ביתו של הרבי. ואכן. רואה הוא בית מואר במעלה הרחוב. ר' שמואל מקיש על הדלת ומצפה למענה, אדמו"ר הזקן שומע דפיקות על דלתו ושואל "מי בדלת?". ר' שמואל השיב בעליזותו הידועה "א איד" - יהודי, ולמאי נפק"מ השם? כשרואים בית יהודי - נכנסים".

ענה לו אדמו"ר הזקן "באם לא תגיד מה שמך אקרא למשרת הגוי שירחיק

מוקדש לחיזוק ההתקשרות לנשיא דורנו
כ"ק אדמו"ר
זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

